

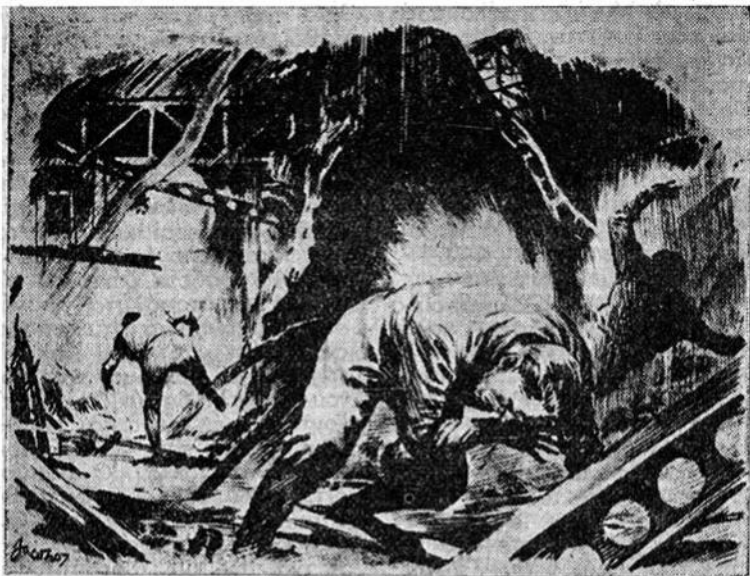
15 ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΑΠΛΑΗΝΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΤΟ ΑΤΡΟΜΗΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

ΤΟ ΑΤΡΟΜΗΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

Τὸ ἐργοστάσιο πυραύλων τῆς Νέας Ὑόρκης τινάχτηκε στὸν ἀέρα κάτω ἀπὸ τὴν μυστηριώδη ἀκτινοβολία τοῦ ἀστροσκάφους.

Ο ΜΙΚΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ

Ο ΜΙΚΥ κινδύνευε θανάσιμα. Τὸ τολμηρὸ Ἑλληνόπουλο, ὁ μικρότερος ἀστροναύτης τοῦ κόσμου καὶ ἀχώριστος σύντροφος τοῦ θρυλικοῦ ντέτεκτιβ Τζόε Σέρινταν εἶχε πέσει πρὶν καλὰ—καλὰ τὸ καταλάβῃ σὲ μιὰν ὑπουλη παγίδα. Βγαίνοντας ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἐριχ Γκάρφεν μὲ τὸν πολύτιμο χαρτοφύλακα στὰ χέρια εἶχε δεχτῇ

τὴν ἄγρια ἐπίθεσι τοῦ συμμοριτῆ τοῦ φρουροῦσε στὴν ἐξώπορτα. (*) Αὐτὸ δὲν τὸ περίμενε. Ἦταν γεμάτος χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια ὁ Μίκυ ποὺ κατάφερε νὰ ξαναπάρῃ τὰ πολύτιμα ἔγγραφα καὶ σχέδια τοῦ μυστικοῦ δπλου Υ18 ποὺ θὰ δοκιμαζόταν στὸν πλανήτη Ἀρη ἀπὸ τὴ Γῆινη Κοινοπολιτεία. Τοῦτα

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ Ὑπερανθρώπου μὲ τίτλο: «Τὸ δαιμόνιο τοῦ ὀλέθρου».

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2

τὰ ἔγγραφα πού εἶχαν κλαπῆ μαζὶ μὲ τὸν χαρτοφύλακα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Γκάρφεν θὰ ξαναπῆγγαιναν σύντομα στὸν προορισμό τους, ποῖν ὁ ἀπαίσιος ἐχθρὸς τῆς Γῆς πρόκειται νὰ τὰ ἀποκρυπτογραφήσῃ. Αὐτὸ ἦταν σίγουρα μιὰ μεγάλη νίκη γιὰ τὴν Ἀστροικὴ Ἀσφάλεια καὶ ὁ ἱσπéκτορ Χόβοιτ θὰ γάβγιζε ἀπὸ τὴ χαρὰ του ὅταν ὁ Μίκυ τοῦ παρédιδε τὸν χαρτοφύλακα.

Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνόπουλο δὲν τᾶχε λογαριάσει καλά. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ σπῆτι δέχτηκε τὴν ἐπίθεσι. Χτυπημένος θάρειά ἀπὸ τὸν κακούργο στὸ κεφάλι ὁ Μίκυ ἐνοιώσε πὼς ἔχανε τίς αἰσθήσεις του καὶ κατασκυλοῦσε σ' ἓνα σκοτεινὸ βάραθρο. Ὁ χαρτοφύλακας ἔφυγε ἀπὸ τὰ χέρια του καὶ πέρασε στὰ χέρια τοῦ συμμορίτη. Τὰ μυστικά ἔγγραφα καὶ τὰ ἀπόρητα σχέδια θὰ ξαναγύριζον πάλι στὸν Γκάρφεν. Γεμάτο ἀπελπισία τὸ παιδί ζαλισμένο καὶ μὲ θολὸ τὸ μυαλὸ ἀπὸ τὰ χτυπήματα πού εἶχε δεχτῆ ταξίδευε σχεδὸν ἀναίσθητο τῶρα στοὺς ὤμους τοῦ ἀγκώστου κακούργου πού τὸν ξανάφηνε πίσω στὴ φωλῆα τοῦ Γκάρφεν. Ἦταν ἀνίκανο νὰ ἀντισταθῇ.

— Ἐνα θαῦμα μονάχα μπορεῖ νὰ μὲ σώσῃ!, μουρμούρισε σὰ μεθυμένος ὁ κοκκινομάλλης πιτσιρίκος. Μονάχα ἓνα θαῦμα.

Ἀλλὰ τὰ θαύματα δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλα οὔτε γίνονται κάθε μέρα. Ὅμως ὁ

Μίκυ θὰ δοκίμαζε. Στὸ σχολεῖο τοὺς εἶχαν πῆ κι' εἶχε μάθει ἐκεῖνο τὸ ἀρχαῖο ρητό: «Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ γείρας κίνει!» Δηλαδή δὲν πρέπει νὰ τὰ περιμένῃς ὅλα ἀπὸ τὸ Θεὸ ὅταν κινδυνεύεις. Πρέπει καὶ σὺ νὰ κουμπήσῃς γιὰ τὴ σωτηρία σου. Μολονότι οἱ πόνοι πού ἐνοιώθε στὸ κεφάλι ἦταν φοβεροὶ καὶ ἀβάσταχτοι καὶ μολονότι ὑπέφερε ἀπὸ μιὰ φοβερὴ ζάλη κι' αἰσθανόταν πσοάλута τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του, ἀποφάσισε κάτι νὰ κάνῃ. Κατανικώντας τὸ αἶσθημα τοῦ πόμου πού τὸν βασάνιζε καὶ βάζοντας σ' ἐνέργεια καὶ τὴν τελευτήα ἴνα τοῦ κοσμιῷ του ὀνοίξε τὰ μάτια. Ὁ συμμορίτης πού τὸν εἶχε φορτωθῇ στοὺς ὤμους του εἶχε γυρίσει πάλι στὸ σπῆτι. Μ' ἓνα γοργὸ θάλημα βεβαιώθηκε πὼς βρίσκονταν πάλι στὸν μικροφωτισμένο διάδρομο. Οἱ βελβοὶ τῶν μπατιῶν τοῦ παιδιοῦ κινήθηκαν δεξιά κι' ἀριστερά. Ὁ συμμορίτης κέκασιν πὼς ὁ «μικρὸς σίγμωλῶτος» του ἦταν ἀνίσθητος καὶ ὁμῖ κινῶς νὰ σαλέψῃ δάδιζε ἀνύποπτος.

Ο ΜΙΚΥ ΤΙΡΕΤΑΙ ΕΚΤΟΣ ΜΑΧΗΣ

ΚΑΙ ΤΟΤΕ ξαφνικὰ ἔβρισε κόπτι πού δὲν τὸ προῖεμε. Τὸ λαστιγῆνιο κομμὶ τοῦ παιδιοῦ πού εἶχε φορτωθῇ πτοὺς ὤμους του συσπειρώθηκε καὶ τινάχτηκε σὰν λάστιχο. Τινάχτηκε ποδὸς τὰ ἀπάνω κι' ἀρπάχτηκε ἀπὸ μιὰ

κρέμαστέ λάμπα που κατέβαινε από τὸ ταβάνι. Τὰ χέρια τοῦ Μίκου γαντζώθηκαν στὴν ἀλυσίδα τῆς λάμπας καὶ ταυτχρονα κινήθηκαν τὰ πόδια του. Ὁ συμμορίτης ξαφνιασμένος κι' ἐκπληκτος σήκωσε τὸ μούτρο του πρὸς τὸ ταβάνι κάνοντας ἕναν ἀπαίσις μορφασμὸ. Στὸ ἕνα χέρι κρατοῦσε τὸν χαρτοφύλακα. Τὸ ἄλλο τὸ ἐλεύθερο χέρι γλύσθηκε στὴν τσέπη του καὶ φούχτισε ἕνα πιστόλι.

— Βρωμόπαιδο!, γρύλλισε. Τώρα θὰ δῆς τί ἀξίζει ὁ Τζόε.

Μὰ τὸ πιστόλι δὲν πρόφτασε νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ συμμορίτη. Τὰ πόδια τοῦ Μίκου τὸν πρόλαβαν. Τὸ ἀτράμητο Ἑλληνόπουλο κρεμασμένο ἀπὸ τὸ ταβάνι μὲ μιὰ κίνησι που θὰ τὴν ζήλευε κι' ἕνας ἔμπειρος ἀκόμα ἀκροβάτης τίναξε τὸ κορμί του σὺν ζωντανὸ ἐκκρεμὲς πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ τὰ παπούτσια του χτύπησαν μὲ δύναμι τὸ πρόσωπο τοῦ κακούργου. Κεραυνοβολημένος ὁ συμμορίτης μούγγρισε σὰ γουρούνι καὶ θλάστημισε. Ἐκανε μερικά δῆματα πρὸς τὰ πίσω κι' ἐτοιμάστηκε πάλι νὰ πυροβολήσῃ. Ἀλλὰ καὶ τούτῃ τῇ φορὰ τὸ παιδί τὸν πρόλαβε. Ἀφῆρε τὴν ἀλυσίδα που κρατοῦσε καὶ κάνοντας ἕνα μακροβούτι στὸν ἀέρα ἔπεσε ἀπάνω στὸν κακούργο. Ὁ κακούργος δέχτηκε μιὰ ἄγρια κουτουλιά καὶ ἀναπράτηκε. Πέφτοντας ὁμῶς παρέσυρε μαζί του καὶ

τὸ παιδί. Κύλησαν κι' οἱ δύο στὸ πάτωμα. Ὁ συμμορίτης εἶδε τώρα πῶς τοῦτος ὁ πισιρικός ἦταν πολὺ περισσότερο ἐπικίνδυνος ἀπὸ ὅσο φαίνεται. Ἀφῆσε τὸν χαρτοφύλακα καὶ μὲ ἐλεύθερα τώρα τὰ δύο του χέρια ἄρχισε νὰ παλεύῃ ἄγρια. Ἦταν ἕνας ἀγῶνας σκληρὸς που γινόταν στὰ μουγκά. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο δὲν μιλοῦσε. Μονάχα τὸ ἀγκαμαχητὸ καὶ τὸ λαχάνιασμα τοὺς ἀκούγονταν. Πάλευσαν κι' οἱ δύο ἀπεγνωσμένα. Οἱ μικρὲς ἀλλὰ θαυματουργὲς γροθιὲς τοῦ Μίκου ἔπεφταν σὰν ἄγρια ἀστροπελέκια στὸ κεφάλι τοῦ κακούργου. Ἀλλὰ κι' αὐτὸς δὲν ἔμεινε ἀργός. Ἀφρίζοντας ἀπὸ λύσσα ζητοῦσε νὰ φουχτιάσῃ τὸ λαίμω τοῦ παιδιοῦ. Τὰ δρώμικα καὶ μυτερά νύχια του γδάρνανε καὶ ματώνανε τὸ πρόσωπο τοῦ Ἑλληνόπουλου καὶ οἱ γροθιὲς του ἔπεφταν βαρεῖες στὸ κορμὶ τοῦ Μίκου. Τὸ παιδί ἔνοιωθε κάθε τόσο μὰ τοῦ κόβεται ἡ ἀναπνοὴ ἀπὸ τὰ χτυπήματα ἀλλὰ τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ τὸ κάνῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα. Ὁ χαρτοφύλακας δρισκόταν μερικά δῆματα πρὸ ἐκεῖ. Καὶ μέσα σ' αὐτὸν τὸν χαρτοφύλακα ὑπῆρχαν πολὺτίμα χαρτιά. Αὐτὸς ὁ χαρτοφύλακας ἔπρεπε ὅπως δῆποτε νάρθῃ στὰ χέρια του. Κι' ἀπὸ τὰ χέρια του στὰ χέρια τοῦ θρυλικοῦ Σέρνιταν ἢ τοῦ ἱσπεκτορος Χόβαρτ. Ἐκεῖ ἦταν ἡ θέσι του κι' ὄχι στὰ χέρια τοῦ Γκάρφεν που

θά χρησιμοποιούσε τὰ σχέδια τοῦ μυστικοῦ ὄπλου γιὰ τὴν ἐπίθεσι πού προετοίμαζε ἐναντίον τῆς Γῆς.

Στὴν ἰδέα αὐτὴ τὸ Ἑλληνόπουλο ἀναρρίγησε. Τέντωσε ὅλους τοὺς μῦς τοῦ κορμιοῦ του καὶ μὲ μάτια πού λάμπανε ἄρχισε μὲ καινούργια ὀρμὴ τὴν ἐπίθεσι. Τώρα ὁ κακούργος δὲν πρόφτανε νὰ φυλάγεται. Οἱ γροθιές τοῦ παιδιοῦ ἐπεφταν ἀσυγκράτητες σὰ σιδερένια σφυριά παντοῦ. Στὰ δόντια, στὴ μύτη, στοὺς κρατάφους του, στὰ μάτια, στὸ σαγόνι. Καὶ ἀπὸ τομα ἢ καρδιά τοῦ Ἑλληνόπουλου φτεροκόπησε χαρούμενα. Μία γροθιά πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὶς ἄλλες ἔκανε τὸν κακούργο νὰ δγῶλη μιά πνιχτὴ κραυγὴ. Τὰ χέρια πού κρατοῦσαν τὸν Μίκυ παρέλυσαν.

Ὁ Μίκυ δὲν χασομέρησε καθόλου. Τινάχτηκε ὀρθὸς ἐνῶ ὁ συμμορίτης σφάδαζε καὶ βογγοῦσε καὶ ὤρμησε πρὸς τὸ χαρτοφύλακα. Γὼν ἄρπαξε καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὴν πόρτα.

Σχεδὸν ἀμέσως ὁμως ἔνοιωσε ἄσκημα. Καθὼς ἔτρεχε δυὸ χέρια φούχτισαν τὸ δεξιὸ του πόδι. Ὁ κακούργος εἶχε κυλίσει πρὸς τὸ μέρος του καὶ μὲ τὰ δυὸ χέρια του ἄρπαξε τὸ πόδι τοῦ παιδιοῦ. Μὲ τὴν ταχύτητα πού εἶχε ὁ Μίκυ καθὼς ἔτρεχε ἔχασε τὴν ἰσορροπία του καὶ ἔπεσε μὲ τὰ μούτρα στὸ πάτωμα. Ἡ πτώσι ἦταν φοδερή. Τὸ κεφάλι του βρόντησε στὸ πάτωμα καὶ τὸ τολμηρὸ Ἑλ-

ληνόπουλο εἶδε ὅλα τὰ πράγματα γιὰ μιὰ στιγμή νὰ χάνονται γύρω του. Βόγγησε καὶ προσπάθησε νὰ ἀνασηκωθῇ. Μὰ ὁ κακούργος κινήθηκε πολὺ πιὸ γρήγορα ἀπὸ αὐτόν. Ἀνωρθώθηκε καὶ τοῦ κατάφερε μιὰ δυνατὴ κλωτσία στὸ στομάχι. Ὁ Μίκυ ἔπεσε ἀναίσθητος.

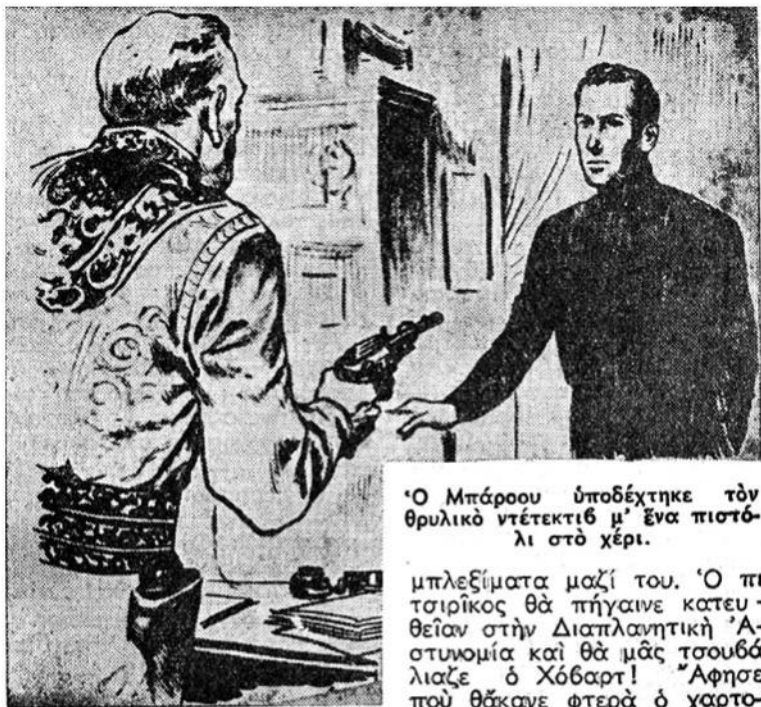
Ἕνα ἀπαίσιο χαμόγελο θριάμβου σχεδιάστηκε στὸ ἀξύριστο μούτρο τοῦ συμμορίτη. Ἐβγαλε τὸ πιστόλι του καὶ σημάδεψε τὸ παιδί.

—Τώρα θὰ σοῦ λυῶσω τὸ κεφάλι βυζανιάρικο... γρύλλισε.

Ὑστερα ὁμως ξαφνικὰ ἄλλαξε γνώμη. Ὅχι καλύτερα θὰ ἦταν νὰ τὸν παράδωκε ζωντανὸ στὸ ἀφεντικό του. Μάζεψε τὸν χαρτοφύλακα καὶ φορτώθηκε πάλι τὸν Μίκυ στοὺς ὤμους του. Διέσχισε τὸ διάδρομο, ἄνοιξε τὴν πόρτα μιάς κάμαρης καὶ πέταξε τὸ λιποθυμισμένο παιδί στὸ πάτωμα. Ὁ Μίκυ χτύπησε πάλι στὸ κεφάλι καὶ βόγγησε. Ὁ συμμορίτης γέλασε.

— Δὲν εἶναι τίποτα!, μούγγρισε. Θὰ σοῦ περάσῃ τ' ἀφεντικό θὰ σὲ περιποιηθῇ καλύτερα ὅταν ξυπνήσῃς.

Βγήκε ἀπὸ τὴν κάμαρη κλείδωσε τὴν πόρτα καὶ ἄφησε σ' ἓνα ἄλλο δωμάτιο τὸν χαρτοφύλακα. Σκούπισε τὰ ματωμένα μούτρα του καὶ ξαναβγήκε στὸ δρόμο. Ἡ δουλειά του ἦταν στὸ δρόμο. Ἐπρεπε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανὲν

‘Ο Μπάροου υποδέχτηκε τόν
θρυλικό ντέτεκτιβ μ’ ένα πιστό-
λι στο χέρι.

μπλεξίματα μαζί του. ‘Ο πι-
τσιρίκος θά πήγαινε κατευ-
θείαν στην Διαπλανητική ‘Α-
στυνομία καί θά μᾶς τσουβά-
λιαζε ὁ Χόδαρτ! “Αφησε
πού θᾶκανε φτερά ὁ χαρτο-
φύλακας μὲ τὰ χαρτιά καί
τὰ σχέδια. (*) Τ’ ἀφεντικό

ναν νὰ πλησιάζῃ σ’ αὐτὸ τὸ
σπίτι. Τὸ πήγαινε ἔλα τῶν
συμμοριτῶν γινόταν ἀπὸ τὴν
ὑπόνομο. Κάθε ἕνας πού θά
πλησίαζε λοιπὸν στὴν ἐξώ-
πορτα ἦταν ὑπόπτος. Κύττα-
ξε τὸ ρολοῖ του καὶ ἄναψε
τσιγάρο.

— Τ’ ἀφεντικό εἶπε πῶς
θὰ γυρίσῃ σὲ μιὰ ὥρα, μονο-
λόγησέ. Θά παραξενευτῇ πο-
λὺ πού θά δῇ αὐτὸν τὸν κοκ-
κινομάλλῃ πιτσιρίκο. Εὐτυ-
χῶς πού τὸν μυρίστηκα. Δια-
φορετικά θά εἴχαμε ἄσκημα

(*) ‘Ο Χόδαρτ ὅπως ξέρουν οἱ
ταχτικοὶ ἀναγνώστες τοῦ ‘Υπε-
ρανθρώπου εἶναι ὁ ἐπιθεωρητής
τῆς Διαπλανητικῆς ‘Αστυνομίας
κι’ ἔχει δεξί του χέρι τὸν διά-
σημο κακουργοκνηγὸ ἀστροναύ-
τη ντέτεκτιβ Τζῶε Σέρινταν. ‘Ο
χαρτοφύλακας περιεῖχε πολὺτιμα
σχέδια καὶ ἐγγραφὰ γιὰ ἕνα μι-
στικό ὄπλο τὸ ὁποῖο θά δοκιμα-
ζόταν στὸν πλανήτη ‘Αρη. ‘Ο
‘Εριχ Γκάρφεν ὅμως κατάφερε
ἐξοντώνοντας τὸν ἀστροναύτη
ταχυδρόμο τῆς ‘Ασφαλείας Φράνκ
Σάρτρικ νὰ κλέψῃ τὸν χαρτοφύ-
λακα. Διάβασε λεπτομέρειες στὸ
προηγούμενο τεῦχος.

καί με τὸ δίκιο του θὰ γινόταν σκυλὶ ἂν ἔχανε αὐτὰ τὰ πολύτιμα χαρτιά που γιὰ νὰ τ' ἀποκτήσῃ ἔβαλε σ' ἐνέργεια τὸν Τριδάχτυλο καὶ κινδύνεψε κι' ὁ ἴδιος τὴ ζωὴ του. Τ' ἀφεντικὸ θὰ μοῦ δώσῃ ριγάλο που τὸν γλύτωσα ἀπὸ τόσες φασαρίες.

Ἀκούμπησε τὴ ράχη του σ' ἓνα δέντρο καὶ ἔβγαλε μιὰ ἐφημερίδα ἀπὸ τὴν τσέπη του. Ἀρχισε δὴθεν νὰ διαβάξῃ μὰ κάθε τόσο ἔρριχνε ματιὰς πρὸς τὴν πόρτα τοῦ ἀκατοίκητου σπιτιοῦ. Ἐπρεπε νάχῃ τὰ μάτια του δεκατέσσερα. Γιατὶ ἤξερε πῶς ὁ μικρὸς ἦταν φίλος τοῦ θρυλικοῦ ντέεκτιβ Σέρινταν καὶ δὲν ἦταν ἀπίθανο ὁ Σέρινταν νὰ τοὺς προετοίμαζε ἀσκήμο παιχνίδι.

ΕΝΑ ΦΙΔΙ

ΕΝΑ ΦΙΔΙ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ ΥΠΟΥΛΑ

Ο ΤΖΟΕ Σέρινταν πρᾶγματικὰ σχεδίαζε ἓνα ἀσκήμο παιχνίδι γιὰ τὸν Γκάρφεν καὶ τὴν συμμορία του. Εἶχε ὑποσχεθῇ στὸν Χόβαρτ νὰ ξαναβρῇ τὸν χαρτοφύλακα πρὶν ὁ Γκάρφεν προφτάσῃ νὰ ἀποκρυπτογραφήσῃ τὰ ἔγγραφα που τὸν ἐνδιέφεραν. Δὲν ἤξερε φυσικὰ ὅτι ὁ μικρὸς φίλος του ὁ κοκκινομάλλης Μίκυ εἶχε καταφέρει νὰ βρῇ νωρίτερα ἀπὸ αὐτὸν καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ

περιπετειώδη παρακολούθησιν μέσα στοὺς σκοτεινοὺς καὶ γεμάτους παγίδες ὑπονόμους τῆς Νέας Ὑόρκης, τὰ ἴχνη τῆς συμμορίας τοῦ Γκάρφεν. Οὔτε πολὺ περισσότερο ἤξερε πῶς τὸ παιδί εἶχε πετύχει νὰ βάλῃ στὸ χέρι τὸν πολύτιμο χαρτοφύλακα καρδιζώντας μιὰ μεγάλη νίκη, νίκη ὅμως που δὲν πρόφτασε νὰ χαρῇ γιὰ πολὺ. Γιατὶ βγαίνοντας ἀπὸ τὸ σπίτι εἶχε δεχτῇ τὴν ἄγρια ἐπίθεσι τοῦ κακούργου που φρουροῦσε τὴν ἐξώπορτα καὶ τώρα ἀναίσθητος βρισκόταν φυλακισμένος σὲ μιὰ σκοτεινὴ κἀμαρα. Αὐτὰ δὲν τὰ ἤξερε ὁ Σέρινταν. Ὁ ντέεκτιβ ἦταν βέβαιος πῶς τὸ παιδί κουρασμένο ἀπὸ τὸ μεγάλο ταξίδι που εἶχαν κάνει μετὰ τὸ ἀσπρόπλοιο «Πρωτεύς» γιὰ νὰ φτάσουν ἀπὸ τὸν πλανήτη τῶν Ψαρανθρώπων στὴ Γῆ, θὰ εἶχε ξαπλώσει τώρα στὸ κρεβάτι του καὶ θὰ ὄνειρευόταν τὸν Ἰζάφ Ναϊλὰ τὸν Ὑπεράνθρωπο τὴν ὕπαρξι τοῦ ὁποίου δὲν παραδεχόταν, ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ Τζόε Σέρινταν καὶ ποὺ τὸν νόμιζε δημιούργημα τῆς φαντασίας τοῦ ἀτρόμητου Ἑλληνόπουλου.

Ὁ θρυλικὸς ἀστροναύτης ντέεκτιβ λοιπὸν βέβαιος γιὰ τὸν Μίκυ ἔκανε ἓνα τηλεφῶνημα στὴν μελαχροινὴ Νάνσυ τὴν ἀρραβωνιαστικιά του, τὴν ἀχώριστη σύντροφον στὰ διαπλανητικὰ του ταξίδια γιὰ νὰ τὴν καθησυχάσῃ.

Πήγε στο ιδιαίτερο γραφείο του, πάτησε ένα κουμπί και πήρε έπαφή μαζί της. Στο καντράν της τηλεόρασε ως του ραδιοτηλεφώνου είδε το κατσούφικο μούτρο της Νάνσυ και χαιμογέλασε. Κατάλαβε πώς η κοπέλλα ήταν πύρ και μανία έναυσίον του.

— Δεν πιστεύω να είσαι θυμωμένη αγάπη μου, της είπε.

— Δεν ξέρω τί με κρατάει Τζό και δε σε σκοτώνω! γούλλισε άγρια το κορίτσι. Έγινες ανυπόφορος! Έπί τέλους ποιόν πρόκειται να παντρευτώ; Αυτό το υπουλντόγκ τον Χόβαοτ ή έσένα; Ή ζωή μου καπάντησε μαρτύριο. Νοστάλγησα έναν περίπατο σὸν κοπέλλα κι' ενώ στο μπροάτσο του άρραβωνιαστικού μου και δεν υπόρεσα ούτε αυτό το ελάνιστο να γαιρώ! Ή θα ταξιδεύω μαζί σου σ' ένα κουτί μέσα στο σκοτάδι του διαστήματος χιλιάδες μίλλια μακριά από τη Γῆ ή θα μένω κλεισμένη στο σπίτι όταν φτάνω στη Νέα Υόρκη γιστί ή Δια πληνητική Άστυνομία και ό Χόβσοτ σε χοειάζονται! Δεν προφτάσασα να βινούει από τον «Πουτέα» ποίν καλά — καλά προσγειωθούει και σε άρπαξε με τ' σπτοκίνητό του και χάθηκε. Τί θα νίνη μ' αυτή τη δουλειά, Τζό; Δεν το καταλαβαίνεις λοιπόν πώς ό κόμπος έφτασε στο χτένι και πώς άπόκα στην άπελπισία μου μπορώ

να κάνω καιμιά κουταιμάρα;

— Μην άνοιεύς λατρεία μου!, δικαιολογήθηκε χαμογελώντας πάντα ό ντέτεκτιβ. Το ξέρεις ότι άρραβωνιάστηκε άστυνομικό και όχι ιεροψάλη! Νομίζεις λοιπόν πώς κι' έγω δεν στενοχωριέμαι που αναγκάζουμαι να βοίσκουμαι μακριά σου. Άχ! Ένας Θεός μονάχα ξέρει πόσο ύποφέρω Νάνσυ.

— Σταιμάτα να παρασταίνης το θύμα Τζό!, τον έκοψε νευριασμένο πιδό πολύ το κορίτσι. Ξέρω πολύ καλά ότι σ' άρέσουν οι φασαρίες και άς σου λείπουν οι άνασυναγμοί κι' οι φιγούρες!

— Είμαι ή τελευταία φορά Νάνσυ, είπε σοβαρά ό Σέοινταν, που σου τη σκάω. Άπό αύριο θα είμαι συνετής στα ραντεβού μου. Σήμερα όμως πρέπει κάτι να κάνω να άνταμώσω κάποιον να καθαρίσω μερικούς λογαριασμούς που έχουμε άνοιχτούς μαζί του. Ξέρεις ποιόν έννω; Τόν Γκάρφεν.

Τά μάτια της Νάνσυ στρογγύλεσαν από έκπληξι.

— Τόν Γκάρφεν; ρώτησε με φωνή που έτρεμε έλσφοά.

— Ναι αυτό το μούτρο τόν Έριχ Γκάρφεν.

— Βοίσκεται στη Γῆ ό Γκάρφεν;

— Δυστυχώς ναί αγάπη μου. Και πρέπει να τον προφτάσουμε ποίν μάς το σκάση πάλι για κανέναν άλλο πλανήτη. Κατάλαβες τώσα για ποιδό λόγο είμαι ύπογρωμένος να άθετήσω την ύπό-

σχεσι που σου είχα δώσει;
 'Η Νάνσυ δὲν μίλησε. 'Ο
 θυμὸς της ὅπως συνέβαινε
 πάντα ἔπεσε καὶ στὸ βλέμ-
 μα της ζωοσφίστηκε μιὰ ζω-
 ηρὴ ἀνησυχία.

— Εἶναι ἐπικίνδυνο αὐτὸ
 Τζό!, εἶπε. 'Ο Γκάοφεν σὲ
 μισεῖ θανάσιμα. Μᾶς μισεῖ
 ὅλους θανάσιμα μιὰ καὶ τοῦ
 χαλάσαμε τὰ σχέδια που εἶ-
 γε ἐναντίον τῆς Γῆϊνης Κοι-
 νοπολιτείας. Πάρεμε καὶ μέ-
 να μαζί σου Τζό! Τὸ ξέρεις
 πῶς μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω.

— 'Οχι Νάνσυ, τὴν ἔκοψε
 ὁ ντέτεκτιβ. Τὰ καλὰ κορί-
 τσια πέφτουν καὶ κοιμούνται
 νωρίς στὸ κρεβάτι τους.
 Καληνύκτα ἀγάπη μου.

— Μιὰ στιγμή Τζό!

'Ο Σέρινταν που ἦταν ἑ-
 τοιμος νὰ γυρίση τὸν διακό-
 πτη τῆς ραδιοτηλεφωνικῆς
 συσκευῆς σταμάτησε.

— Τί τρέχει Νάνσυ; ρώ-
 τησε.

— Κάποιος χτυπάει τὴν
 πόρτα Τζό. Μὴ φύγης ἕνα λε-
 πτό.

'Η εἰκόνα τοῦ κοριτσιοῦ
 χάθηκε ἀπὸ τὸ καντρον τῆς
 τηλεοράσεως καὶ ὁ ντέτεκτιβ
 κύτταξε τὸ ρολοῖ του. 'Ἐπρε-
 πε νὰ βιασθῇ. 'Αλλὰ δὲν
 μπορούσε μιὰ καὶ τὸν πασα-
 κάλεσε ἡ Νάνσυ νὰ μὴ φύγη.
 Περίμενε ἐνῶ ξαφνικὰ ἔ-
 νοικισε νὰ γίνεταί ἡ ἀνα-
 πνοή του. Εἶδε μέσα στὸ καν-
 τρον τῆς τηλεοράσεως τὴ
 Νάνσυ μὲ παραμορφωμένο
 τὸ πρόσωπο ἀπὸ τοῦμο νὰ
 μπαίνει πάλι μέσα στὴν κά-

μαρη τρέχοντας σὰ νὰ τὴν
 κυνηγοῦσε κάποιος.

— Νάνσυ!, φώναξε. Νάν-
 συ τί ἔπαθες;

Τὴν ἴδια στιγμή ὅμως ἡ
 καρδιά του θρόνησε βίαια.
 Τὰ μάτια του γέμισαν ἀστρα-
 πὲς καὶ δλαστήμιες. Πίσω
 ἀπὸ τὸ κορίτσι εἶδε κάποιον
 μ' ἕνα πιστόλι ἀκτίνων στὸ
 γέρι. Κι' αὐτὸς ὁ κάποιος
 ἦταν ὁ "Εοιγ Γκάοφεν! Νό-
 μισε πῶς ἔβλεπε ἕναν φοδε-
 ρὸ ἐφιάλη. Κατάλαβε νὰ
 πασαλῶν οἱ δυνάμεις του.
 "Ἀκουσε κάτι σὰν πυροβολι-
 σμούς. Μιὰ σπασοχακτικὴ γυ-
 ναικεία κραυγὴ ἔφατσε στ'
 αἰτιά του. Κι' ὕστερα ἀπό-
 τομα ἡ ραδιοτηλεφωνικὴ συ-
 σκευὴ ἔκλεισε καὶ τὸ καντρον
 τῆς τηλεοράσεως γέμισε σκο-
 τάδι. Τινάχτηκε ἀπὸ τὸ κά-
 θισμα καὶ δγῆκε σὰν σίφου-
 νας ἀπὸ τὸ γραφεῖο του. 'Ω-
 μησε στὸ ἀσανσέο. Τὸ ἤξερε
 πῶς δὲν θὰ πρόφτανε. 'Η
 37η ὁδὸς δπου βοισκόταν τὸ
 σπίτι τῆς Νάνσυ ἦταν πολὺ
 μακριὰ ἀπὸ τὸ μένος τῆς
 Δισπλαντικῆς 'Αστυνομίας.
 'Αλλὰ πρέπει νὰ κίνη τ' ἀ-
 δύνατα δυνατά. "Ἐξω ἀπὸ
 τὴν πόρτα τοῦ μενᾶρου ἦταν
 τὸ αὐτοκίνητό του. Σάλτασε
 μέσα καὶ πάτησε τὸ γκαζί.
 Τὸ αὐτοκίνητο τινάχτηκε σὰ
 βολίδα πρὸς τὰ ἑυπρός. Μὲ
 μάτια που λάμπανε πεσιμέ-
 νος δλόκληρος ἀπέναντ στὸ βο-
 λῶν ὁ θουλικὸς ντέτεκτιβ ὡδη-
 γοῦσε μὲ καταπληκτικὴ τα-
 χύτητα ἀλλὰ καὶ μὲ σταθε-
 ρὸ χέρι κινδυνεύοντας χίλιες
 φορὲς νὰ τσακισθῇ ἢ νὰ συγ-

κρουσθή με τὰ ἄλλα αὐτοκίνητα. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἄφησε τὶς μεγάλες λεωφόρους καὶ μπήκε στὴν 37ῃ ὁδὸ. Εἶδε ἀπὸ μακριὰ φωτισμένα τὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ τῆς Νάνσυ καὶ μιὰ ἐλπίδα φτεροκόπησε μέσα του. Ἴσως

Γκάρφεν δὲν εἶχε φύγει ἀκόμα. Πρὶν καλὰ—καλὰ φρενάρη πήδησε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Διέσχισε τὸ πεζοδρόμιο κι' ἔφτασε στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τῆς Νάνσυ. Ἡ ἐξώπορτα ἦταν μισάνοιχτη. Γιέραςε μέσα, διέσχισε τρέχοντας τὸν μικρὸ κήπο καὶ μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι ἔτοιμος νὰ πυροβολήσῃ μπήκε στὸ κυρίως σπίτι. Μ' ἓνα γοργὸ βλέμμα πού ἐρριζε στὸ χῶλ καὶ στὶς κάμαρες κατὰλαβε πὼς εἶχε φτάσει ἀργά. Τὰ φῶτα ἦταν ἀναμμένα ἀλλὰ κανεὶς δὲν ὑπῆρχε τιά μέσα στὸ σπίτι. Καρέκλες ἀναποδογυρισμένες καὶ πράγματα πού ἦταν πεσμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὸ πάτωμα δὲν ἄφηναν καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς μιὰ ἀγρία πάλη εἶχε γίνῃ μεταξὺ τοῦ κακούργου καὶ τοῦ κοριτσιοῦ. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πάλης ἦταν φανερό. Ὁ Γκάρφεν εἶχε καταφέρει νὰ ἀπαγάγῃ τὴ Νάνσυ.

— Θὰ μοῦ τὸ πληρώσης αὐτὸ Γκάρφεν!, μουρμούρισε μὲ σφιχτὰ δόντια.

Ἀπότομα ὅμως ἔνοιωσε ἔνα χέρι νὰ τοῦ σφίγγῃ τὴν καρδιά. Κάτω στὸ πάτωμα ἐκεῖ πρὸς τὴν πόρτα εἶδε

μερικὲς σταγόνες αἵμα. Τὸ αἷμα αὐτὸ ἦταν σίγουρα τῆς Νάνσυ. Τὸ βλέμμα του γέμισε ἀπελπισία. Δὲν εἶχε καμμιὰ ἀμφιβολία! Ὁ κακούργος πυροβόλησε τὸ κορίτσι πού ἀντιστεκόταν, τὸ πλήγωσε καὶ ὕστερα τραυματισμένο τὸ πήρε μαζί του.

Ο ΘΥΛΑΙΚΟΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Ο ΤΖΟΕ ΣΕ-ΡΙΝΤΑΝ κατὰλαβε πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ περισσότερο ἐδῶ. Τώρα δὲν ἦταν μονάχα ὁ

χαρτοφύλακας μὲ τὰ πολύτιμα ἔγγραφα πού τὸν ἐνδιέφερε. Ὁ Γκάρφεν εἶχε τώρα αἰχμάλωτη στὰ χέρια του τὴ Νάνσυ. Θὰ τὸν χτυποῦσε κατὰκέφαλα. Τίποτε δὲν ἄλλαζε ἀπὸ τὸ σχέδιο πού εἶχε καταστρώσει. Μονάχα πὼς τούτῃ τῇ φορὰ ἡ δουλειά του θὰ εἶχε διπλὸ σκοπὸ: Τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς γλυκειᾶς μελαχροινῆς ἀρραβωνιαστικιάς του πού ἀγαποῦσε ὅσο τίποτα ἄλλο στὸν κόσμον. Δὲν ἔπρεπε νὰ χάνῃ καὶρο.

Στὸ Σέξι Μπάρ!, μουρμούρισε. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ γίνῃ ἡ ἀρχή.

Ἰβγήκε διαστικὰ ἀπὸ τὸ σπίτι κλείνοντας πίσω του τὴν πόρτα. Μπήκε στὸ αὐτοκίνητό του καὶ ξεκίνησε ἀμέσως. Τὸ αὐτοκίνητο βγήκε

από την 37η δὸδ σὰν βολίδα καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὴν Μάρτιν Στρήτ. Ὁ δρομος αὐτὸς θρискόταν σὲ μιά ἀπὸ τὶς χειρότερες συνοικίες τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου μαζεῦονταν λογιῆς—λογιῆς κακοποιῶν στοιχεῖα πού εἶχαν λόγους νὰ ἀποφεύγουν τὴν ἀστynomία καὶ τὸ φῶς. Πρὶν φτάσῃ στὸ μέρος ὅπου θρискόταν τὸ Σέξι Μπάρ, ἄφησε τὸ αὐτοκινητὸ σὲ μιά σκοτεινὴν πόρο καὶ προχώρησε μὲ τὰ πόδια. Ἐξω ἀπὸ τὸ κακόφημο κέντρο κοιτοστάθηκε. Μιά φωτεινὴ ἐπιγραφή ἀναβόσθηνε ρυθμικά κι' ἀπὸ μέσα ἀκούγονταν φωνές, τραγούδια καὶ τζαζ. Ἦταν ὅπως τὸ εἶχε λογαριάσει. Ἐσπρωξε τὴν πόρτα μὲ τὸ πόδι κι' ἔχοντας τὰ χέρια στὶς τσέπες τῆς καπαρντίνας του, ὅπου ἀναπαύονταν δυὸ πιστόλια, πέρασε μέσα. Ὁ θυρωρὸς πού φοροῦσε μιά ξεθωριασμένη μπλε στολὴ μὲ ἀσημένια σειρήνια κι' ἓνα πηλίκιο στὸ κεφάλι μὲ σειρήνια ἐπίσης τὸν κύτταξε καὶ γούρλωσε τὰ μάτια παραξενεμένος. Ὑστερα ὅταν ξαναβρῆκε τὴ φωνὴν του προσπάθησε νὰ χαμογελάσῃ.

— "ὦ! ὦ! Ὁ κύριος Σέξινταν!", εἶπε. Ποιὸς καλὸς ἀέρας σὲ φέρνει στὴ γειτονία μας κύριε Τζό; Ἐδῶ μονάχα καλὰ παιδιὰ, ὅπως ξέρεις, συχνάζουνε! Δὲν πιστεύω νὰ χάρουμε φασαρίες;

Ὁ ντέτεκτιβ κούνησε χωρὶς ὀρεξί τὸ κεφάλι καὶ ἔρριξε μιά λοξὴ ματιὰ στὸ δεξι

χέρι τοῦ θυρωροῦ πού ἀπλωνόταν ἀργὰ πρὸς ἓνα κουμπὶ πού ὑπῆρχε στὸν τοίχο. Μ' αὐτὸ τὸ κουμπὶ ἤξερε ὁ Σέξινταν πὼς ἀνάθε καὶ ἔσθηνε συνθηματικὰ τρεῖς φορές ἓνα φῶς κόκκινο μέσα στὴν αἴθουσα σημάδι πὼς κάποια ἀνεπιθύμητη ἐπίσκεψις ἔρχόταν στὸ μπάρ. Ἔτσι ὅσοι εἶχαν λόγους νὰ κρυφτοῦν ἄφηναν στὴ μέση τὸ γλέντι καὶ ἐξαφανίζονταν ἀπὸ τὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ μπάρ τρέχοντας πρὸς τὶς μυστικὲς ἐξόδους.

— Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ στείλῃς σινιάλο στὰ παιδιὰ Κέρν!, τοῦ εἶπε. Κάτω τὸ ξερό σου λοιπὸν ἀπὸ τὸ κουμπὶ ἂν δὲν θέλῃς νάχῃς μπλε ξίματα! Θέλω νὰ μὴ χαλάσῃ ἡ διασκέδασι! Ἄν κάνῃς πὼς στραβοπατᾷς θὰ πληρώσῃς ἄσκημα!

Ὁ θυρωρὸς κατάπιε τὸ σάλιο του καὶ προσπάθησε νὰ δικαιολογηθῇ. Ὁ ντέτεκτιβ ἔκοψε μὲ τὸ σουγιά του τὸ σύρμα τοῦ κουδουνιοῦ καὶ προχώρησε. Κατέβηκε μερικὰ πέτρινα σκαλοπάτια πέρασε ἓνα θαλαττὸ διάδρομο κι' ἔρριξε μιά ματιὰ στὰ τρία κορίτσια τῆς γκαρνταρόμπας. Εἶδε ἀνάμεσά τους τὴν ξανθομάλλα Ζὰν Λόου. Ἀλλάξε ἓνα διαστικὸ βλέμμα συνεννοήσεως μαζί της καὶ συνέχισε τὸ δρόμο του. Ἡ Ζὰν Λόου ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ κορίτσια πού χρησιμοποιοῦσε ὡς πληροφοριοδότες στὰ διάφορα ὑποπτα κέντρα τοῦ ὑποκόσμου ἢ Δια

πληνθητική 'Αστυνομία. Φυσικά αυτό δὲν τὸ ἤξεραν οὔτε τὸ ὑποψιάζοντουσαν καν οἱ κακοποιοί.

Μιά βαρειὰ μυρουδιά ἀπὸ καπνοὺς καὶ ἀλκοὸλ χτύπησε τὰ ρουθούνια τοῦ Σέρινταν καθὼς παραιμέοισε τὸ βαρὺ γκρενὰ παραβάν καὶ πέρασε μέσα στὴν αἴθουσα. Μιά ὀρχήστρα ἀπὸ νέγρους ἔπαιζε ἓνα ἐξωφρενικὸ κομμάτι καὶ τὰ ζευγάρια ἄντρες καὶ γυναῖκες χόρευαν. Ὁ ντέτεκτιβ διέγροψε ἓνα τόξο περνώντας ἔξω ἀπὸ τὴν πίστα. Εἶδε ἓνα ἄδειο τραπέζι σὲ μιὰ γωνιά καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Κάθησε κι' ἓνα ἀπὸ τὰ γκαρσόνια ἤρθε νὰ πάρῃ παραγγελία.

- Γκοσιηπφούρτ!, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ.

Τὸ γκαρσόνι στοαδομουτσούνιασε. Ἐκεῖ μέσα δὲν παλούσων χυμοὺς φρούτων. Μονάχα δυνατὰ σπρίττα σεοβίοιζε τὸ κατάστημα. Ὡς τόσο δὲν μίλησε. Ἀπομσκούνθηκε καὶ πῆγε στὸν πάγκο. Ὁ ντέτεκτιβ εἶδε τὸ γκαρσόνι πού μιλούσε μὲ τὸν μπάρμαν καὶ τὸν ἔδειχνε. Ὁ μπάρμαν ἦταν ἓνας νορίλλας μὲ λοξὰ μάτια. Τὰ μάτια τοῦ μπάρμαν στένεινον ὅταν ἀναγνώρισαν τὸν Σέρινταν. Κάτι εἶπε στὸ γκαρσόνι καὶ τὸ γκαρσόνι πλησίασε πάλι τὸ τραπέζι τοῦ ἀπτοναύτη ἀστουμικοῦ. Τώρα τὸ ὕψος του ἦταν πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ πρὶν. Ὁ μπάρμαν τὸν εἶχε κατατοπίσει καὶ ἤξερε πρὶός ἦταν αὐτὸς ὁ καινούρ-

γιος πελάτης.

— Τὸ μαγαζὶ δὲν πουλάει, τοῦ εἶπε, γκοσιηπφουοτ! Τ' ἀφεντικὸ λέει πὼς ἔκανες λάθος στὴν πόρτα καὶ τὸ πῖο σωστὸ εἶναι νὰ τοῦ δίνης ἀπὸ ἐδῶ! Δυὸ στενὰ πασκάτω εἶναι τὸ γαλατάδικο. Μπορεῖς νὰ πᾶς ἐκεῖ νὰ σοῦ σεοβίρουνε ἓνα μπουκάλι γάλα μὲ μπιμπερό!

Ὁ ντέτεκτιβ χαμονέλασε καὶ ἄπλωσε τὸ χέρι. Τὸ νέρι του φούχτισε τὴ νοσβάτα τοῦ γκαρσονιοῦ καὶ τὴν τράβηξε βίαια πρὸς τὰ κάτω. Τὸ γκαρσόνι γούλλισε σὴν ποντίκι καθὼς ἔνοιωσε νὰ τοῦ κόβεται ἡ ἀναπνοὴ ἀπὸ τὸ σφίξιμο τῆς νοσβάτας.

— Κέησε ἀγάπη μου!, τοῦ εἶπε ὁ ντέτεκτιβ. Μοῦ ἀρέσει ἡ παρῆα σου καὶ θέλω νὰ κουβεντιάσουμε!

Τὸ γκαρσόνι δοκίμασε νὰ ξεφύγῃ μὰ ὁ Σέρινταν σήκωσε τὸ ἀριστερὸ χέρι του σὲ σῆμα γροθιάς καὶ τὸ γκαρσόνι ἔκανε ἓνα μορφασμὸ τρόμου καὶ κάθησε.

— Ἔτσι μποᾶς! Τώρα εἰσαι φορόνιμο παιδί!, τοῦ εἶπε ὁ ντέτεκτιβ.

Ἡ σκηνὴ ξετυλίχθηκε πολὺ γρήγορα καὶ χωρὶς μεγάλῃ φασαριά. Οἱ θαμῶνες ἀπασχολημένοι μὲ τὸ χορὸ δὲν εἶχαν καιρὸ νὰ προσέξουν τί γινόταν σ' αὐτὸ τὸ ἀπόμερο τοσπέζι. Ἐνας μονάχα πασακολοῦθησε τὴ σκηνή. Ἀπὸ τὴ θέσι πού καθόταν ὁ μπάρμαν πασακολουθούσε τὰ καθέκαστα καὶ ὅταν εἶδε τὸν Σέρινταν νὰ ὑ-

ποχρεώνει το γκαρσόνι να κάθεται κοντά του ζάρωσε τα φρύδια του.

— Πρέπει να ειδοποιήσω τα παιδιά!, μουρμούρισε.

“Αφησε τον πάγκο του και πλησίασε ένα ράφι όπου υπήρχαν στη σειρά πολλά μπουκάλια με διάφορα ποτά. Μετακίνησε μια μπουκάλια και πίσω από αυτή φάνηκε ένα μικρό τετράγωνο άνοιγμα σαν παραθυράκι που έβλεπε σ’ ένα δωμάτιο στο πίσω μέρος του μαγαζιού. “Ένα μούτρο φάνηκε σ’ αυτό το άνοιγμα.

— Τί τρέχει; ρώτησε το μούτρο.

— ‘Ο Σέρινταν είναι στη σάλα, είπε ο μπάρμαν. Μου μυρίζονται φασαρίες άπόψε.

Το μούτρο απομακρύνθηκε από το άνοιγμα κι’ ό γοργίλας έβαλε τη μποτίλια στη θέση της. “Υστερα ξαναγύρισε στον πάγκο του κι’ άρχισε να σερβίρη πάλι ποτά.

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ

ΠΟΣΟΝ καιρό δουλεύεις σ’ αυτό το μαγαζί; ρώτησε ό ντέκτιβ τ ό γκαρσόνι.

— Δυό μήνες!, άπάντησε κυττάζοντάς τον με μάτια γεμάτα δηλητήριο. Δυό μήνες και κάτι.

— Δέν είσαι παλιός αλλά ούτε και πολύ καινούργιος. Λοιπόν θα ξέρης λίγο πολύ

τους πελάτες του μπάρ. “Έχεις άκούσει για κάποιον Μπίλ Μπάροου;

Τό γκαρσόνι άνοιγόκλεισε τα μάτια και κούνησε άρνητικά τ ό κεφάλι. “Όσο όμως κι’ άν άγωνίστηκε να δείξη ψυχραιμία τ ό έξασκημένο βλέμμα του Σέρινταν έπιασε μια άδιόρατη άστραπή που πέρασε άπό τις κόρες των ματιών του.

— Δέν μου λές άλήθεια!, είπε ό Σέρινταν χαμογελώντας γλυκά. Θα με άναγκάσης να σου βάλω πιπέρι στη γλώσσα! Τά καλά παιδιά δέν λένε ψέματα. Για να δούμε όμως. Μπορεί να θυμάσαι κάποιον άλλον που έκανε τα χτικιά παρέα μαζί του. Μήπως είδες τώρα τελευταία τόν Χάινς “Ερβιν;

Πάλι τά μάτια του γκαρσονιού τρεμόπαιξαν.

— Πρώτη φορά άκούω αυτό τ ό όνομα!, είπε. Τί είδους άνθρωποι είναι αυτοί;

“Ο ντέκτιβ τόν κύτταξε λοξά. “Ηταν βέβαιος πώς τ ό γκαρσόνι έλεγε πάλι ψέματα.

— Είσαι έξυπνος φίλε!, τού είπε. “Αλλά όχι τόσο έγώ. Λοιπόν δέν μπορείς να με κάνης να πιστέψω πώς δέν ξέρεις τίποτα γι’ αυτούς τούς δυό τύπους που σε ρωτάω. Γιατί ξέρω πώς σ’ αυτό τ ό μπάρ περνάνε τις νύχτες τους αυτά τά λεβεντόπαιδα που ήταν άλλοτε σωματοφύλακες τού “Εριχ Γκάρφεν. Λοιπόν λύσε τη γλώσσα σου. “Εκτός άν θέλης να δη

τῇ φάτσα σου αὔριο τὸ κορίτσι σου καὶ νὰ σὲ συχαθῇ.

Τὸ βλέμμα τοῦ ντέτεκτιβ καθὼς μιλοῦσε διέγραφε ἔρευνητικά τόξα μέσα στὸ μπάρ. Οὔτε στὴν πίστα ὅμως οὔτε στ' ἄλλα τραπέζια εἶδε τὰ πρόσωπα ποὺ ζητοῦσε. Ἦταν λογιῆς—λογίης ἀνθρωποὶ ἐκεῖ μέσα τοῦ σκοινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ ἀλλὰ οὔτε ὁ Χάνς Ἐρβιν οὔτε ὁ Μπίλ Μπάροου δρίσκονταν ἀνάμεσά τους.

— Λοιπὸν τί λές; ρώτησε γυρίζοντας πάλι ποδὸς τὸ μέος τοῦ γκαρσονιοῦ. Θὰ μιλήσης ναὶ ἢ ὀχι;

— Δὲν καταλαβαίνω τί μοῦ λέτε!, διαμαρτυρήθηκε.

Ὁ ντέτεκτιβ σήκωσε τὴ γροθιά του. Ἀλλὰ σχεδὸν ἀμέσως ἄφησε τὸ χέρι του νὰ πέση χωρὶς νὰ χτυπήσῃ. Κάποιος θρискόταν πίσω του. Κι' αὐτὸς ὁ κάποιος εἶχε κορφώσει στὰ πλευρά του κάτι σκληρό. Ὁ Σέρινταν δὲ χρεὶάστηκε πολὺ γιὰ νὰ καταλάβῃ ὅτι αὐτὸ τὸ «κάτι» ἦταν μιὰ κάνη πιστολιοῦ. Ταυτόχρονα ἄκουσε κάποιον νὰ μιλήσῃ σιγανὰ στ' αὐτί του. Ἡ φωνή του εἶχε ἕναν κοροϊδευτικὸ ἀλλὰ καὶ ἀπειλητικὸ τόνο.

— Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ στενοχωριέσαι Τζό! Οὔτε νὰ στενοχωρᾷς τὸν κόσμον μὲ ἀδιάκριτες ἐρωτήσεις. Ὁ Μπίλ Μπάροου σὲ περιμένει. Ἔλα λοιπὸν παρὲα μου. Θὰ χαρῇ πολὺ ὅταν σὲ δῇ νὰ μπαίνεις στὸ γραφεῖο του. Ὅσο γιὰ μένα δὲν πιστεύω νὰ ξέ-

χασες τὸν φίλο σου τὸν Ρόμπερτ Μπάρτον ἀπὸ τὸ Κάνσας. Κάποτε μ' εἶχες τυλίξει σὲ μιὰ κόλλα χαρτί καὶ μ' ἔστειλες στοὺς ἐνόρκους γιὰ νὰ μὲ ψήσουν στὴν ἡλεκτρικὴ καρέκλα. Ἀλλὰ οἱ ἐνόρκοι μ' ἀθώωσαν.

Ὁ Τζόε Σέρινταν σκέφτηκε γιὰ μιὰ στιγμή ν' ἀντιδράσῃ. Ἀλλὰ σχεδὸν ἀμέσως μετάνοισε. Μήπως γιὰ νὰ συναντήσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ πρωτοπαλλήκαρα τοῦ Ἐριγ Γκάροφεν δὲν ἤθελε ἀπόψε ἐδῶ; Νὰ ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Μπάροου τὸν προσκαλοῦσε. Θ' ἀκολουθοῦσε λοιπὸν αὐτὸν τὸν Μπάρτον καὶ κατόπιν θὰ ἐβλεπε τί μπορούσε νὰ κάνει.

— Ὅκεϋ Ρόμπερτ!, εἶπε. Ἔρχομαι.

Τὸ γκαρσόνι τοῦ ἔβριξε μιὰ ματιά γεμάτη φαιρμάκι.

— Δὲν ἤθελα νᾶμουναι στὴ θέσι σου κύριε ντέτεκτιβ!, τοῦ εἶπε κοροϊδευτικά. Ὁ Μπάροου εἶναι πολὺ περαιοητικὸς ὅταν ἔχῃ νὰ κάνει μὲ ἀνθρώπους τῆς ἀστυνομίας.

— Θὰ τὰ ξαναποῦμε ἐμεῖς οἱ δυὸ φίδι!, γοῦλλισε ὁ Σέρινταν καὶ σηκώθηκε.

— Ποιὸνὰ στὸ βάθος δεξιὰ!, τὸν διέταξε ὁ συμμορίτης. Καὶ μὴ δοκιμάσης νὰ κάνῃς καιμιὰ ἐξυπνάδα γιὰ τὴ στὴν ἀναψα.

— Θὰ εἶμαι φρόνιμος!, ὑποσχέθηκε ὁ ντέτεκτιβ.

Προχώρησαν στὸ βάθος τῆς σκάλας καὶ πέρασαν μιὰ χαμηλὴ πόρτα. Ἀνέβηκαν δυὸ—τρία ξύλινα σκαλιὰ καὶ βγῆκαν σ' ἕνα κακοφωτι-

σμένο χάλ. Καθώς μπήκαν στο χάλ τέσσερις γεροδεμένοι άντρες ρίχτηκαν του Σέρινταν. Πρίν προφτάση νά αντισταθῇ οἱ συμμορίτες τὸν εἶχαν ξαλαφρώσει κι' ὅλας ἀπὸ τὰ πιστόλια του. Τοῦ κά-
 νανε μιὰ δεύτερη βιαστικὴ ἔρευνα κι' ὅταν βεβαιώθηκαν πὼς δὲν εἶχε κανένα ἄλλο ὀπλο μαζί του τὸν ἄφησαν.

— Τώρα εἶσαι ἐν τάξει!, τοῦ εἶπε ὁ Μπάροου.

Τοῦ ἔδειξε μὲ τὸ πιστόλι του μιὰ πόρτα ἀκοιβῶς ἀπέναντι καὶ πρόσθεσε:

— Τώρα υποσεῖς νά περάσῃς ἰμέσα. Ἐκεῖ εἶναι ὁ φίλος σου ὁ Μπάροου καὶ σὲ περιμένει.

Ο ΣΕΡΙΝΤΑΝ ΑΝΤΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ

Ο ΜΠΑΡΟΥ

τὸν ὑποδέχτη-
 κε ὀρθὸς μ' ἕ-
 να πιστόλι
 στὸ χέρι. Φο-
 ροῦσε μιὰ πα-
 ράξεση στολή
 ποὺ δὲν ἦταν

οὔτε ἀστροναυτικὴ οὔτε
 στρατιωτικὴ.

— Πέρασε μέσα Σέριν-
 ταν!, τοῦ εἶπε.

Ὁ ντέτεκτιβ προχώρησε.
 Ἡ πόρτα ἔκλεισε πίσω του.
 Τὰ μάτια του ταξίδεψαν βια-
 στικά σ' ὅλα τὰ γύρω. Αὐτὴ
 ἡ κάμωση στὸ πίσω μέρος
 τοῦ Σέξι Μπάροου θὰ ἤθελε με-
 γαλοφυῖα γιὰ νά καταλάβῃ
 κανεὶς ὅτι χρησίμευε γιὰ
 γραφεῖο. Ἡ συμμορία λοι-
 πὸν ἦταν ὠργανωμένη μὲ τὰ

ὅλα της ἀφού διέθετε καὶ ἰ-
 διαίτερο γραφεῖο γιὰ τὸν ὑ-
 ποσηγὸ της. Ἦξερε καλὰ ὁ
 Σέρινταν ὅτι ὁ Μπὶλ Μπά-
 ρου ἦταν ἀνέκαθεν τὸ δεξι-
 χέρι τοῦ Γκάοφεν. Ὅταν ὁ-
 μως ὅλοι εἶχαν πιστέψει ὅ-
 τι ὁ ἀρχικακούργος εἶχε πλη-
 ρώσει τὰ ἐγκλήματά του
 στὴν ἡλεκτρικὴ κασιέκλα (*)
 ἢ Διοπλανητικὴ Ἀστυνομία
 εἶχε σχηματίσει τὴν πεποιθῆ-
 σι ὅτι καὶ ὁ Μπάροου φορο-
 νίμεψε καὶ δὲν ἀνακατευόταν
 πιά σὲ ὑποπτες δουλειές.
 Ἀλλὰ ἡ νεκροσνάστασι τοῦ
 Γκάοφεν καὶ ἡ ἐμφάνισί του
 πάλι στὴ Γῆ ἔκανε τὸν ντέ-
 τεκτιβ νά θυμηθῇ τώρα αὐ-
 τὸ τὸ μούτο. Ἦταν βέβαι-
 ος πὼς μιὰ καὶ ὁ Γκάοφεν
 ζοῦσε. ὁ Μπάροου εἶχε πάλι
 τὴν πρώτη θέσι στὴ συμμο-
 ρία του. Γι' αὐτὸν ἀκοιβῶς
 τὸ λόγο καὶ τὸν ἀναζητοῦσε.
 Ὁ Μπάροου ἤξερε σίγουρα
 ποῦ θρискόταν ὁ χαρτοφύλα-
 κας.

— Ἐυαθα πὼς ἤθελες νά
 κουδεντιάσῃς μαζί μου Σέ-
 ρινταν, τοῦ εἶπε σπάζοντας
 πρῶτος τὴ σιωπὴ ὁ Μπά-
 ρου. Εἶμαι ὅλος αὐτιά Τζό.
 Ὁ ντέτεκτιβ κάθησε σ' ἕ-
 να κάθισμα.

— Βάλε τὸ πιστόλι στὴ
 ζώνη σου Μπάροου!, τοῦ
 εἶπε. Δὲν ἔχω οὔτε καρφί-
 τσα ἀπάνω μου. Μὲ τὸ πι-
 στόλι σου νά με σημαδεύῃ
 δὲν μποροῦμε νά κάνουμε συ-
 ζήτησι.

(*) Διάβασε τὸ τεῦχος τοῦ
 Ὑπερανθρώπου ποὺ ἔχει τὸν τίτ-
 λο: «Οἱ ἄνθρωποι — μάρια».

Ὁ Μπάροου κάθησε κι' ἀκούμπησε μπροστά του τὸ πιστόλι.

— Θὰ σοῦ πῶ κάτι γιὰ νὰ τὸ ξέρης ἀπὸ τὴν ἀρχή, εἶπε ὁ συμμορίτης. Ὁ Γκάρφεν σὲ ἔχει καταδικάσει σὲ θάνατο. Ἀργὰ ἢ γρήγορα λοιπὸν θὰ σὲ ψάρευε. Ἡρθες ὁμῶς μόνος σου καὶ μπερδεύτηκες στὰ πόδια μας. Ἔτσι μᾶς ἐβγάλες ἀπὸ τὸν κόπο νὰ σὲ κυνηγάμε. Λοιπὸν τώρα λέγε τί ἤθελες νὰ μοῦ πῆς καὶ σύντομα.

Τὸ ἐλεμματα τοῦ ντέτεκτιβ ἐγίνε σκληρὸ σὰν ἀτσάλι. Κατάλαβε πὼς ἐνῶ πῆγαινε αὐτὸς νὰ στήσῃ δόκαμο στοὺς κακουργούς, ἐκεῖνοι εἶχαν κι' ὅλας πετύει νὰ τὸν παρασύρουνε σὲ παγίδα. Ὡς τόσο δὲν ἐδείξε κανένα σημεῖο φόβου.

— Δὲν ξέρω ἂν θὰ καταφέρετε νὰ με βγάλετε ἀπὸ τὴ μέση!, εἶπε. Αὐτὸ εἶναι ἓνας ἄλλος λογαριασμός. Ἐγὼ ἔχω δυὸ πράγματα μονάχα νὰ σοῦ πῶ Μπάροου. Ὁ χαρτοφύλακας μὲ τὰ σχέδια ποὺ κλέψατε ἀπὸ τὸ σπιτι τοῦ Φράνκ Σάρτρης πρέπει νὰ ξαναρθῇ στὰ χερια τῆς Ἀστροφικῆς Ἀσφαλείας. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἓνα. Ἐπειτα θέλω νὰ μάθω ποῦ βρίσκεται ἡ δεσποινὶς Νάνσυ. Ἐβίλγκτον ποὺ ὅπως ξέρεις εἶναι ἀρραβωνιαστικιά μου. Ἀπόψε ὁ ἴδιος ὁ Γκάρφεν πήγε σπίτι της καὶ τὴν ἀπήγαγε.

Ὁ συμμορίτης γέλασε.

— Γι' αὐτὰ μόνον ἐνδιαφέρεσαι;

— Ναὶ γι' αὐτὰ μόνον πρὸς τὸ παρόν!, εἶπε κοφτὰ ὁ ντέτεκτιβ.

— Ἐξάσες κάποιον μεγάλε ἀστynomικέ!, ἔκανε κοροϊδευτικά ὁ Μπάροου. Δὲν ἄκουσα νὰ λὲς τίποτα γιὰ τὸν μικρὸ προστατευόμενό σου, τὸν κοκκινομάλλη πιτσιρίκο. Ἐκτὸς ἂν ἔπαφες νὰ ἐνδιαφέρεσαι γι' αὐτὸν καὶ μοῦ τὸν χαρίζεις. Νόμιζα ὅμως ὅτι ἐνδιαφερόσουνε γιὰ τὸ ἑλληνόπουλο Τζό.

Ὁ Σέρινταν ἐνοιωσε ξαφνικὰ σὰ νὰ δεχόταν ἓναν κουδὰ παγωμένο νερὸ στὴ ράχη του. Τὰ μάτια του ἀνοιγόκλεισαν.

— Δηλαδή... Δηλαδή θέλεις νὰ πῆς πὼς ὁ μικρός...

— Ναὶ ἀκριβῶς! Θέλω νὰ πῶ πὼς ὁ μικρός... Ἐσὺ μονάχα ἔλειπες. Τώρα μὲ σένα ἀλοκληρώνεται τὸ πρᾶγμα. Ὅλη ἡ παρέα εἷσατε στὰ χέρια τοῦ Γκάρφεν. Ἐσὺ, τὸ κορίτσι σου καὶ ὁ πιτσιρίκος. Κατάλαβες; Μάθε λοιπὸν μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία ὅτι καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς σας ἔχει ωραία σχέδια τ' ἀφαντικό. Ὅσο γιὰ τὸν χαρτοφύλακα βγάλτον ἀπὸ τὸ νοῦ σου. Τὸ ὅπλο ποὺ θὰ δοκιμαζέῃ ἡ Γῆνη Κοινοπολιτεία στὸν Ἄρη μᾶς χρειάζεται. Ὅπως θὰ ξέρης πολὺ σύντομα ἀρχίζουμε τὴν ἐπίθεσι. Σὲ δυὸ μῆνες τὸ πολὺ ολόκληρη ἡ Γῆ θὰ εἶναι στὰ χέρια μας καὶ μαζί μὲ τὴ Γῆ καὶ ὅλες οἱ ἀποικίες της στὰ ἄστρα. Ἐχουμε ἀνάγκη γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀπὸ ὅπλα, δ-

πλά μοντέρνα και όσο το δυνατό περισσότερο αποτελείσματικά. Αυτά τα όπλα θα μάς δώσουνε τη νίκη που έσ' όφισκε δέν θα μπορέσης νά τήν πληροφορηθής άφού θά είσαι μακαρίτης ως τότε. Γιατί καταλαβαίνεις δέβαια τί σέ περιμένει. Καί φρόνιμα Σέρινταν! Μή κουνιέσαι! Στήν άναψα!

“Αρπαξε τόν πιστόλι κα-
θώς μιλούσε και ή φωνή του
πού πρόφερε τίς τέσσερις τε-
λευταίες λέξεις έγινε άποτο-
μα σκληρή. “Αλλά ό ντέτε-
κτιβ δέν τόν άκουσε. “Ήταν
πολύ ώρα τώρα πού δέν πρό-
σεχε τά λόγια του. Μέσα του
είχε φουντώσει μία άσυγκρά-
τητη όργή γιά τόν τρόπο
πού του μιλούσε. “Αναμετρή-
σε τήν άπόστασι πού τόν χώ-
ριζε και σάλταρε. Τό όπλο
πού κρατούσε ό συμμορίτης
στά χέρια έκπυρσοκροτησε
άλλά ή σφαίρα χτύπησε
στόν αδιάσφαιρο από ειδικό
λεπτό μέταλλο θώρακα πού
είχε κάτω από τόν πουκάμι-
σό του ό ντέτεκτιβ και από
στρακίστηκε. “Ο Μπάροου
δλαστήμησε και πυροβόλησε
δεύτερη φορά. “Αλλά ούτε ή
δεύτερη σφαίρα έθιξε τόν
Σέρινταν. Ταχύς σαν άστρα
πή ό θυρλικός άστροναύτης
ντέτεκτιβ μ' ένα πήδημα βρε-
θηκε άπάνω στο γραφείο του
ύπαρχηγού τής συμμορίας
και ή γροθιά του κινήθηκε ά-
πίστευτα γοργά. “Ο Μπάρο-
ου δέχτηκε ένα φοβερό χτύ-
πημα ανάμεσα στα δυό φρύ-
δια και δόγγησε. Για τόν Σέ-

ρινταν τόν νά τόν άφοπλίσει
κατόπιν ήταν ζήτημα ενός
μονάχα δευτερολέπτου. “Αρ-
παξε τόν πιστόλι του κακούρ-
γου και έστειλε τήν ίδια στι-
γμή τρείς σφαίρες τήν μία
πίσω από τήν άλλη πρós τήν
πόρτα. Τρείς συμμορίτες
πού εξαφνιάστηκαν από τούς
πυροβολισμούς του Μπάροου
κι' ώρμούσαν μέσα στο δω-
μάτιο δέχτηκαν τίς σφαίρες
κι' έπεσαν με τά μούτρα στο
πάτωμα.

—Και τώρα οί δυό μας
Μπάροου!, γρύλλισε ό ντέ-
τεκτιβ.

Με μία σβέλτη κίνησι πέ-
ρασε ένα ζευγάρι χειροπέ-
δες στούς καρπούς του κα-
κούργου πού παραπατούσε
σά μεθυσμένος από τόν δυνα-
τό χτύπημα πού λίγες στι-
γμές πριν είχε δεχτή και τόν
έσπρωξε πρós τήν πόρτα.

— Δέν θα μπορέσης νά
δγής ζωντανός από έδώ μέ-
σα χαφιέ!, μούγγρισε ό συμ-
μορίτης.

“Ο Σέρινταν χαμογέλασε.

— “Εχω φέρεi μπόλικους
για παρέα μαζί μου, τού εί-
πε. Τό μαγαζί είναι μπλοκα-
ρισμένο από νωρίς. “Εγώ ήρ-
θα λίγο καθυστερημένα. “Αλ-
λά ό επιθεωρητής Χόβαρτ
κάνει πάντα παστρική δου-
λειά. Στοιχηματίζω πως ψά-
ρεψε όλα τά παιδιά και πως
ή σάλα είναι έρημη τώρα.

“Ενα γρύλλισμα ζωού ή-
ταν ή άπάντησι του Μπά-
ροου.

— “Αντε προχώρα και μη
στέκεσαι!, γκρίνιασε ό ντέ-

τεκτις και τον εσπρωξε.

Βγήκαν στη θάλα. Μέσα στη μεγάλη αίθουσα ήταν σά νάχε πέση ξαφνικά περονόσπορος. 'Η 'Αστρική 'Ασφάλεια — σύμφωνα με το σχέδιο που είχαν καταστρώσει ο Χόδχαρτ κι' ο Σέρινταν — είχε σαρώσει όλη την πελατεία του Σέξι—Μπάρ. "Όλα τὰ μούτρα που λίγο νωρίτερα χόρευαν έδω είχαν

'Απ' τὸ μυστηριώδες ρομβοειδές αστρόπλοιο ξεπετάχτηκαν δέσμες κιτρίνου φωτός.

φορτωθή σὲ ἀστυνομικά κα-
μιόνια καὶ μεταφέρθηκαν
στὴ Διαπλανητικὴ Ἀστυνο-
μία ὅπου θὰ γίνονταν τὸ
«κοσκίνισμα». Ὁ Μπάροου
δαγκώθηκε ὅταν εἶδε μερι-
κοὺς ἀστυνομικοὺς στὴν αἴ-
θουσα. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς
ἦταν κι' ὁ Χόβαρτ. Ὁ Χό-
βαρτ πλησίασε τὸν ντέτε-
κτιβ.

— Ἐν τάξει Τζό; Βρήκες
τὸν χαρτοφύλακα;

— Ὅχι ἀκόμα ἰνσπέκτορ!,
ἀποκρίθηκε.

Ἐδείξε τὸν Μπάροου ποὺ
μὲ δεμμένα τὰ χέρια τοὺς ἄ-
κουγε καὶ τοὺς κύτταζε μὲ
μάτια γεμάτα φαρμάκι. Τὸν
ἐδείξε στὸν Χόβαρτ καὶ πρό-
σθεσε.

— Ἐχω ἄμως κάποιον
μαζί μου ποὺ ξέρει πολλὰ
πράγματα. Καὶ μὰ τὸ Θεὸ
νὰ μὴ μὲ λένε Σέρινταν ἂν
δὲν τὸν κάνω νὰ μᾶς πῇ τὰ
ὅσα ξέρει μέσα σὲ λίγες ὥ-
ρες.

Ὁ Χόβαρτ χαμογέλασε.

— Ὁκέυ Τζό!, εἶπε. Στὸν
ἀφῆνω. Ἐλπίζω νὰ τοῦ λύ-
σης τὴ γλῶσσα ὡς αὔριο τὸ
μνημερί!

ΤΟ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΓΚΑΡΦΕΝ

ΤΗΝ ΑΛΛΗ
μέρα τὸ μεση-
μέρι ὅμως ἐγινε
κατὰ καὶ τὰ
πράγματα τα-
μπερδεύτηκαν.
Οἱ δρόμοι ἦ-
ταν γεμάτοι

κόσμο καὶ αὐτοκίνητα ὅταν

ξαφνικὰ φάνηκε στὸν οὐρανὸ
σὰ νὰ ἐρχόταν ἀπὸ πολὺ μα-
κριὰ ἓνα ρομβοειδὲς διαπλα-
νιόπλοιο. Τὰ ραντάρ τῆς
Ἀστροναυτικῆς ὕπηρεσίας
εἶχαν ἐπισημάνει τὴν παρου-
σια τοῦ ἀστροσκάφους ἀρκε-
τὴν ὥρα πρὶν μπερδεύτῃ τὴν ἔλ-
ξι τῆς Γῆς. Ἔστειλαν μὲ τὸ
υπερηχητικὸ στοιχεῖο τὸ συ-
νηθισμένο ὠροσηματολόγιο
καὶ ἐπειδὴ πῆραν ἀπάντησι
κανονικὴ λογαριάζαν πὺς ἐ-
πρόκειτο γιὰ κάποιον ἀπὸ τὰ
ἐπιβατικά διαπλανητικά σκά-
φη ποὺ ἐρχόνταν ἀπὸ τὸν
πλανήτη Ἄρη μὲ κάποια κα-
θυστέρησι. Ὅταν ὅμως τὸ
ἀστροπλοιο ἔφτασε πάνω ἀ-
πὸ τὴ Νέα Ὑόρκη καὶ μὲ τὶς
διόπτρες ξεχώρισαν τὸ σχή-
μα τοῦ κατὰ λαβὼν ὅτι κατὰ
παράξενο συνέβαινε. Οἱ ἡλε-
κτρονικοὶ ἐγκέφαλοι προστα-
σίας μπηθάναν ἐν λειτουργίᾳ
καὶ τὸ ἀόρατο πλέγμα προ-
στασίας ἀπλώθηκε πάνω ἀ-
πὸ τὴ μεγάλη πολιτεία. Ἀλ-
λὰ τὸ μυστηριώδες σκάφος
χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι ἐνοχλεῖται
ἀπὸ τὸ πλέγμα χαμήλωσε ἀ-
κόμα περισσότερο καὶ ξαφνι-
κὰ στάθηκε πάνω ἀπὸ τὸ κεν-
τρικώτερο σημεῖο τῆς Νέας
Ὑόρκης. Οἱ ἄνθρωποι ἔντρο-
μοι ἔστρεφαν τὰ βλέμματα
πρὸς τὸν οὐρανὸ. Πολλοὶ ἔ-
τρεχαν στὰ ἀντιατομικά κα-
ταφυγια ἐνῶ τὰ ρολὰ πολ-
λῶν καταστημάτων κατέβαι-
ναν μὲ φούρια. Τὸν τελευταῖο
καιρὸ ἡ Ἀμερικὴ εἶχε ὑπο-
στή ἓνα πλήθος ἀπὸ ἐπιθέ-
σεις ἐξωκόσμων πλάσμάτων
καὶ οἱ μεγάλες πόλεις εἶχαν

υποφέρει περισσότερο από όλες τις άλλες. Γι' αυτό ο καθένας φρόντιζε να εξασφαλίση την περιουσία του και τον εαυτό του. Κανείς δεν ήξερε τί μπορούσε να συμβή.

Ο ινσπέκτορ Χόβαρτ όταν ειδοποιήθηκε για την παρουσία του ξένου αστροσκάφους άφησε τον Σέοινταν να ανακρίνη τον Μπάροου και πήγε τρέχοντας στο γραφείο του. Τα δάχτυλά του κινήθηκαν νευρικά πάνω στο ταμπλό με τα πολύχρωμα κουμπιά. Ο έπιθεωρητής της Διαπληνητικής Αστυνομίας έστελνε προς όλες τις κατευθύνσεις το σύνθημα του συναγερμού. Τα καταδικαστικά αστροπλοία έτοιμάστηκαν να απογειωθούν ενώ τα περπολικά θωρακισμένα αυτοκίνητα βγήκαν στους δρόμους έπανδρωμένα με όπλισμένους σαν άστακούς αστυνομικούς αποφασισμένους να μην επιτρέψουν την αποβίβασι των έξωκόσμιων αυτών που τυχόν θα έβγαιναν από το μυστηριώδες αστρόπλοιο.

Όλα τούτα τα μέτρα όμως είχαν μεγαλώσει αντί να λιγοστέψουν τον πανικό. Με λόγια που καίγανε από συγκίνησι ο Χόβαρτ παρακολουθούσε στο καντράν της τηλεοράσεως τις κινήσεις των θωρακισμένων και των αστροπλοίων που έτοιμάζονταν να επιτεθούν καθώς και τα τρομαγμένα πρόσωπα των ανθρώπων στους δρόμους.

Ξαφνικά όμως το ραδιόφω

νο του γραφείου του μετέδιδε χορευτική μουσική. Άρχιζε να ροχαζή. Αυτό κράτησε μονάχα δυό λεπτά. Η μουσική που μεταδιδόταν μέχρι εκείνη τη στιγμή από το ραδιοφωνικό σταθμό διακόπη απότομα και μιά βαρειά φωνή ακούστηκε:

— Προσοχή! Προσοχή! Σας ομιλεί ο Έριχ Γκάρφεν! Προσοχή!

Ο Χόβαρτ τινάχτηκε σά να τον δάγκωσε σκορπίος και ώρμησε στο ραδιόφωνο έτοιμος να το κομματιάσει. Μά συγκρατήθηκε γιατί σκέφτηκε πώς αυτό που πήγε να κάνει ήταν μιά σωστή κουταύδρα. Άν κατέστρεφε το ραδιόφωνο της ύπηρεσίας τί τάχα θα κατάφερε; Πέντε εκατομμύρια ραδιόφωνα ήταν ανοιχτά αυτή τη στιγμή στη Νέα Υόρκη και όλοι σχεδόν οι κάτοικοι άκουγαν όπως κι' αυτός τη φωνή του άπαίσιου αρχικακούργου.

— Προσοχή!, ξανακούστηκε ή φωνή. Έγώ ο Έριχ Γκάρφεν προειδοποιώ ότι ή βασιλεία της Γήινης Κοινοπολιτείας φτάνει στο τέρμα της. Η έπίθεσίς μου εναντίον των ανθρώπων που αγνόησαν τις προσαγές μου θα είναι τρομερή και χωρίς έλεος. Οί μεγάλες πολιτείες θα έρημωθούν και ό άνικητες στρατός μου θ' άνοίξη το δρόμο προς τη νίκη θα δίζοντας ανάμεσα σέ θουνά απανθρωσμένων ανθρώπων. Σέ λίγες μέρες ό έναέσιος στόλος θα πραγματοποιήση

τὴν συντριπτικὴ ἐπίθεσι. Ὑπάρχει ὅμως ἀκόμα καιρὸς νὰ ἀποσοδηθῇ ἡ καταστροφὴ. Κι' αὐτὸ θὰ γίνῃ μονάχα ἂν ὀλόκληρο τὸ Συμβούλιο τῆς Γῆϊνης Κοινοπολιτείας παραιτηθῇ καὶ παραχωρήσῃ σὲ μένα καὶ στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης μου τὴ θέσι του.

Ἐγίνε μιὰ μικρὴ διακοπὴ.

— Τὸν ἄτιμο!, δρυχήθηκε ὁ Χόδαρτ.

— Πολλοὶ ἴσως θὰ χαμογελάσουν εἰρωνικά, συνέχισε ἡ φωνὴ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο, ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια μου. Θὰ ὑποθέσουν ἴσως δτι ἱμπλοφάω. Ὁ ρόμβος ὅμως ποὺ ὑπάρχει σὺτὴ τῇ στιγμή πάνω ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη θὰ σᾶς ἀποδείξῃ ἀμέσως τὸ ἀντίθετο. Ρίχτε μιὰ ματιὰ στὸν οὐρανὸ καὶ θὰ καταλάβετε. Αὕτὴ εἶναι ἡ τελευταία προειδοποίησί μου. Ἐφτὰ μέρες ἀπὸ σήμερα ἂν δὲν γίνουν δεκτοὶ οἱ ὁροὶ μου ἡ Γῆ θὰ μεταβληθῇ σ' ἓνα ἀπέραντο νεκροταφεῖο.

Ἡ φωνὴ χάθηκε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο. Ὁ Χόδαρτ ἔτρεξε στὸ παρθένο τοῦ γραφείου του κι' ἔβριξε μιὰ ματιὰ στὸν οὐρανόν. Ἀπὸ τὸ ρομβοειδὲς ἀστρόπλοιο ξεπετάχτηκαν δέσμες κίτρινου φωτὸς ποὺ εἶχαν παράξενη τρεμουλιαστὴ ἀκτινοβολία. Τὸ φῶς ἀπλώθηκε σάν ἓνα ἄραιὸ σύννεφο κίτρινος ομίχλης πάνω ἀπὸ τὴ μεγάλη πολιτεία καὶ μονομιᾶς ὅλα τὰ αὐτοκίνητα ποὺ κυκλοφοροῦσαν στοὺς δρόμους ἔμει-

ναν ἀκίνητα. Οἱ μηχανεὶ τοὺς ἔπαψαν νὰ λειτουργοῦν σὰ νὰ κεραυνοβολήθηκαν. Ἐνα λεωφορεῖο ποὺ ἔτρεχε μὲ ταχύτητα βρέθηκε ἀπάνω στὸ πεζοδρόμιο καὶ οἱ ἐπιβάτες του τινάχτηκαν ὁ ἓνας ἀπάνω στὸν ἄλλο μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν σχεδὸν ὅλοι. Φωνὲς ἀκούγονταν ἀπὸ τὸ δρόμο. Τὰ καταδιωκτικὰ ἀστρόπλοια ποὺ εἶχαν ἀπογειωθῇ μὲ σκοπὸ νὰ χτυπήσουν τὸν ρόμβο ἔπεφταν ἀκυβέρνητα πίσω πρὸς τὸ ἔδαφος. Τὰ θωρακισμένα τῆς Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας εἶχαν καρφωθῇ ἀκίνητα στὰ διάφορα σημεία τῆς πόλεως. Τὰ ραδιοτηλέφωνα ἔπαψαν νὰ δέχωνται καὶ νὰ στέλλουν κλήσεις. Ὅλα τὰ μηχανήματα μ' ἓνα λόγον ποὺ λειτουργοῦσαν μὲ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια καὶ ἠλεκτρισμὸ μέσα στὴ Νέα Ὑόρκη νεκρώθηκαν.

— Ὁ διάολος νὰ μὲ πάρῃ ἂν καταλαβαίνω τί μοῦ γίνεται!, γάβγισε ὁ Χόδαρτ. Αὐτὸς ὁ Γκάρφεν εἶναι ἓνας πραγματικὸς σατανᾶς!

Ἀπότομα ὅμως σταμάτησε νὰ μιλά. Ἐνοιῶσε τὸ κτίριο τῆς Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας νὰ χοροπηδᾷ καὶ στὸ ἀνατολικὸ μέρος τῆς πολιτείας φάνηκαν τεράστιες φλόγες καὶ μεγάλα σύννεφα μαύρου καπνοῦ.

— Τὸ ἐργοστάσιο πυραύλων!, μοῦγγρισε ὁ ἐπιθεωρητῆς. Ἐκεῖ εἶναι τὸ ἐργοστάσιο πυραύλων! Τινάχτηκε στὸν ἀέρα τὸ ἐργοστάσιο! Τὴν ἴδια στιγμὴ μῆλκε

μέσα στο γραφείο ο αρχιφύλακας Ρόμπι. Ήταν χλωμός και σχεδόν έτρεμε.

— Τί τρέχει Ρόμπι! ρώτησε ο Χόβαρτ.

— Ο Μπάροου δραπετεύσε!, απάντησε με ξεψυχισμένη φωνή ο αρχιφύλακας.

— Τί είπες μωρέ; Έκανε ξεαλλος ο ινσπέκτορ. Τρελ-λάθηκες;

— Σας λέω την αλήθεια κύριε επιθεωρητά. Ο Μπάροου δραπετεύσε.

— Και ο Τζό;

— Ο Τζόε Σέρινταν είναι βαρειά τραυματισμένος και αναισθητός στο γραφείο του. Ο Μπάροου φαίνεται πώς τον τραυμάτισε και ύστερα κατάφερε να φύγει.

— Ο διάβολος να σας πάρη όλους!, ούρλιασε ο Χόβαρτ. Έλα μαζί μου!

Και βγήκε τρέχοντας στο διάδρομο. Αυτό πάλι ήταν κάτι που δεν είχε ξαναγίνει ποτέ. Ένας κακούργος να δραπετεύσει μέσα από το με γαρο της Διαπλανητικής Αστυνομίας και μάλιστα μέσα από τα χέρια του Σέρινταν! Ήταν απίστευτο. Ώρμησε μέσα στο γραφείο του ντέτεκτιβ. Μά καθώς πέρασε το κατώφλι κορφώθηκε σά να τον χτύπησε κεραυνός. Ο Σέρινταν δεν ήταν μέσα στο γραφείο! Γύρισε

και κύτταξε τον αρχιφύλακα. Ο αρχιφύλακας έστεκε σά χαμένος.

— Δεν μπορώ να καταλάω δω τίποτα!, ψέλλισε. Πριν δυο λεπτά ήταν εδώ στη μέση του πατώματος φαδύς πλατύς και δογγούσε. Έτρεξα να τον αναστηκώσω μα μ' έδιωξε. «Πήγαινε να ειδοποιήσης τον ινσπέκτορα Χόβαρτ ναρθή άμέσως εδώ» μου είπε. Ήρθα σάς ειδοποίησα και τώρα που ξαναγυρίζω δεν βλέπω τίποτα... Δεν μπορώ να καταλάβω τί συνέβη...

Το βλέμμα του Χόβαρτ σκοτεινιάσε.

— Συνέβη ήλθιε, γάβγισε, ότι ο Γκάρφεν, αφού άπε λευθέρωσε τον ύπαρχηγό της συμμορίας του τραυμάτισε και άρπαξε κάτω από τη μύτη μας τον Τζόε Σέρινταν! Αυτό συνέβη!

ΕΝΑ ΠΑΡΑΤΟΛΜΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑ
ΤΑ όμως εί-
χαν γίνει κά-
πως διαφορετι-
κά. Ο Τζόε
Σέρινταν από
την ώρα που
γύρισε άπό

το Σέξι—Μπάρ άρχισε άμέ-
σως να άνακρίνη τον Μπά-
ροου. Ήξερε πώς όσο πιο

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ ΨΥΧΑΓΩΓΕΙ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΝΕΙ

γρήγορα ἀποσπᾶση τίς ὁμο-
λογίες ποὺ χρειαζότανε ἀπὸ
τὸν κακοῦργο, τόσο πιὸ σύν-
τομα ὁ πολῦτιμος χαρτοφύλα-
κας θὰ γύριζε στὰ χέρια τῆς
Ἀστροφῆς Ἀσφαλείας καὶ
τόσο πιὸ σύντομα θὰ ἀπελευ-
θέρωνε τοὺς δυὸ συνεργάτες
του, τὴ Νάνσυ καὶ τὸ Μίκυ,
ποὺ κρατοῦσε αἰχμαλώτους ὁ
Γκάρφεν. Μὲ ἀνασκουμπω-
μένα μανίκια, ξεκούμπωτο
πουκάμισο, ἀναστατωμένα
μαλλιά καὶ ἄγρυπνος ὁδίκᾳ
ἀγωνιζόταν ὥς τόσο μέχρι
τὸ ἄλλο μεσημέρι ὁ ντέτε-
κτιβ. Ὁ Μπάροου δὲν ἀνοιγε
τὸ στόμα του. Σὲ κάθε ἐρώτη-
σι ποῦ τοῦ ἔκανε ἀνασκήκωνε
τοὺς ὤμους καὶ ἀρνιόταν νὰ
μιλήσῃ.

— Δὲν ξέρω τίποτα!, ἔλε-
γε. Ὑποκρίνομαι καὶ
μὲ κουράζεις. Ἀπὸ μένα δὲν
πρόκειται νὰ μάθῃς τίποτα.

Ἦταν πεισματάρης καὶ
ζόρικός ὁ Μπάροου. Ἀλλὰ
κι' ὁ Σέρνταν δὲν ἦταν ἀ-
πὸ ἐκείνους ποὺ τὰ βάζουν
κάτω εὐκολὰ. Ἐπέμενε νὰ
μάθῃ καὶ ἔπρεπε νὰ μάθῃ
ποῦ εἶχε τὴ φωλιά του ὁ
Γκάρφεν. Ὑστερὰ ὅλα τὰ
ἄλλα θὰ ἔρχονταν μόνα
τους. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ με-
σημέρι μπήκε στὸ γραφεῖο
ὁ Χόβαρτ. Τὸ μπουλντόγκ
τῆς Διαπλανητικῆς Αστυνο-
μίας ζάρωσε τὰ φρύδια καὶ
ἄρχισε νὰ γαβγίζει ἄγρια
δείχνοντας τὰ δόντια του
στὸν συμμορίτη. Ἀλλὰ καὶ
πάλι ὁ Μπάροου ἀνήθηκε
νὰ μιλήσῃ. Τότε εἰδοποιήθη-
κε ὁ ἱνσπέκτορ γιὰ τὴν ἐμ-

φάνισι τοῦ μυστηριώδους ἀ-
στροπλοίου. Ἄφησε τὸν Σέρ-
νταν κι' ἔτρεξε στὸ γρα-
φεῖο του. Ὁ ντέτεκτιβ ἔμει-
νε μόνος μὲ τὸν Μπάροου πάλι.
Λίγες στιγμὲς ἄμως ἀρ-
γότερα ἀκούστηκε ἡ φωνὴ
τοῦ Γκάρφεν στὸ ραδιόφωνο.
Τὰ μάτια τοῦ συμμορίτη ἄ-
στραψαν. Ὁ Σέρνταν βλα-
στήμησε κι' ἔτρεξε πρὸς τὸ
παράθυρο. Φαινομενικὰ τα-
ραγμένος, στὴν πραγματικό-
τητα ὅμως ψυχραίμος, ὁ ντέ-
τεκτιβ περίμενε μὲ τὴ ράχη
γυρισμένη στὸν Μπάροου.
Μέσα στὸ μυαλό του εἶχε
καταστρώσει ἓνα σχέδιο
πρὶν λίγη ὥρα. Ἦταν ἓνα
σχέδιο ἀπελπίσας καὶ ὑπερ-
βολικὰ ἐπικίνδυνον ἀλλὰ δὲν
ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος. Περ-
νούσαν ἄδικα οἱ ὥρες καὶ κά-
θε λεπτό ποῦ περνούσε ἤξε-
ρε πὼς ἦταν ἓνα βῆμα ἀκό-
μα ποῦ ἔφερε πρὸ κοντὰ τὴ
Νάνσυ καὶ τὸ Μίκυ στὸ θά-
νατο. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ
προλάβῃ. Ὁ κακοῦργος δὲν
μιλοῦσε. Ἰσως μ' αὐτὸ τὸν
τρόπο νὰ κατ'ἄφερνε κάτι.

Τὰ μάτια του τρεμόπαι-
ζαν. Τὸ ἐξασκημένο αὐτί του
ἄκουσε τὰ γατίσια πατήμα-
τα τοῦ συμμορίτη ποῦ τὸν
πλησίαζαν. Δὲν σόλειψε. Μὲ
τεντωμένα ὅλα τὰ νεῦρα πε-
ρίμενε. Καὶ ξαφνικὰ ἐνοιωσε
κάτι βαρὺ νὰ κτυπᾷ στὸ κε-
φάλι του. Εἶχε ὑπολογίσει
τὰ πάντα. Τὰ ἀλάθαστο ἐν-
στικτό του δὲν τὸν γελοῦσε.
Ἦξερε μὲ τί θὰ τὸν χτυποῦ-
σε ὁ Μπάροου. Ἐπίτηδες—
δῆθεν πὼς τὸ ξέχασε— εἶχε

άφήσει άπάνω στο τραπέζι το λαστιχένιο κλόμπ του. Καθώς το κλόμπ έπεφτε στο κεφάλι του ο Σέρινταν έκανε μιιά κίνησι καλά μελετημένη από πριν. Το χτύπημα ήταν δυνατό μιά ή κίνησι που έκανε ελάττωσε στο λάστιχο τη δύναμί του. "Ως τόσο προσποιήθηκε πώς χτυπήθηκε καίρια. Βόγγησε πνιχτά και σωριάστηκε στο πάτωμα.

Είδε τον Μπάροου να κατευθύνεται προς την πόρτα. "Η πόρτα δέν ήταν κλεισμένη. "Ο συμμορίτης βγήκε στο διάδρομο. Στους διαδρόμους του ούρανοξύστη της Διαπλανητικής Αστυνομίας κυκλοφορούσαν αυτή την ώρα εκατοντάδες άνθρωποι. "Ο αρχιφύλακας Ρόμπ περνώντας έξω από το γραφείο του Σέρινταν τον είδε από την άνοιχτή πόρτα πεσμένο στο πάτωμα. "Ο Σέρινταν δέν μπορούσε τώρα να κάθεται και να εξηγή τὰ καθέκαστα. Τον έδιωξε στέλνοντάς τον να είδοποιήση τάχα τον Χόβαρτ. Την άμέσως επόμενη όμως στιγμή ο ντέτεκτιβ άνωρθώθηκε. Μ' ένα τίναγμα του κεφαλιού έδιωξε την ελαφρά ζαλη που αίσθανόταν από το χτύπημα και βγήκε στο διάδρομο.

Τὰ άσανσέρ είχαν σταιματήσει κάτω από την μυστηριώδη επίδρασι των άκτίνων φωτός που εξέπεμπε το ρομβοειδές άστροπλοιο. "Ο Σέρινταν κατευθύνθηκε προς τη σκάλα. "Η καρδιά του

βρόντησε. Είδε τον Μπάροου να κατεβαίνει. Τον πήρε το κατόπι. "Ο συμμορίτης δέν τον είδε. Δέν είχε καιρό να τον προσέξει. Αυτός για ένα μονάχα έπρεπε να προσέχει. Στο πώς θα έβγαине το ταχύτερο από τον ούρανοξύστη αυτόν. "Αλλωστε ήταν βέβαιος πώς ο ντέτεκτιβ δρισκόταν τούτη τη στιγμή άναίσθητος στο πάτωμα του γραφείου του. Δέν μπορούσε να φαντασθή ότι είχε πέσει στο δάκανο που τόσο έπιδεξια του είχε στήσει.

"Υστερα από λίγο βγήκαν στο δρόμο. "Ο Σέρινταν έφριξε μιιά ματιά στον ούρανό. Το άγνωστο άστροπλοιο που είχε δημιουργήσει αυτή την άναστατωση στη Νέα "Υόρκη ταξίδευε προς τον ούρανό. Σε λίγο θα χανόταν στο σκοτάδι του διαστήματος. Οι δέσμες του κίτρινου φωτός είχαν χαθή. "Η κίτρινη όμίχλη άρχισε να διαλύεται. Γα αυτοκίνητα άρχισαν πάλι να κινούνται.

"Ο Μπάροου σταιμάτησε ένα περαστικό ταξί. Μπήκε μέσα. "Ο ντέτεκτιβ άναζήτησε με το βλέμμα ένα άλλο. Δέν άργησε να βρή. Πήδησε μέσα και διέταξε τον σωφέρ να ακολουθήση το πρώτο.

— "Εχεις ένα γερό πουρμπουάρ φιλε, του είπε άν δέν χάσης αυτό το άμάξι από τα μάτια σου.

"Υστερα άναψε ένα τσιγάρο και χαμογέλασε.

— "Και τώρα Μπάροου θα με πäs χωρίς να το καταλά-

δης στο λημέρι του άφεντι-
κού σου του Γκάρφεν!

Ο ΜΙΚΥ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΤΑΡΖΑΝ

Ο ΜΙΚΥ άνοιξε τὰ μάτια του αλλά σχεδόν άμέσως τὰ έκλεισε. "Άκουσε βήματα και ή πόρτα του δωματίου έτριξε. Κάποιος ξεκλείδωνε. Δυό άνθρωποι μπήκαν στο δωμάτιο. Τό παιδί ένοιωθε σά νά γυρνούσε από έναν βαθύ ύπνο.

— Τί άπέγινε μ'αυτόν; ρώτησε ό ένας.
— Τού έκανα την δεύτερη άναίσθητική ένεσι, άπάντησε ό άλλος. Σέ λίγο θά χρειαστή νά τού κάνουμε και τρίτη. "Όταν ξυπνήσει θά τρίβη τὰ μάτια του που θά δη πώς βρίσκεται στην 'Αφροδίτη.

— Δέν μπορώ νά καταλάβω γιατί τούς θέλει ζωντανούς τό άφεντικό!, γκρίνιασε ό πρώτος. Και τό κορίτσι και τό παιδί θά είναι περιττό θάρος στο άστροπλοιο. Τό πιό σωστό ήταν νά τούς καθαρίζαμε και τούς δυό νά ξεμπερδεύαμε μιά και καλή.

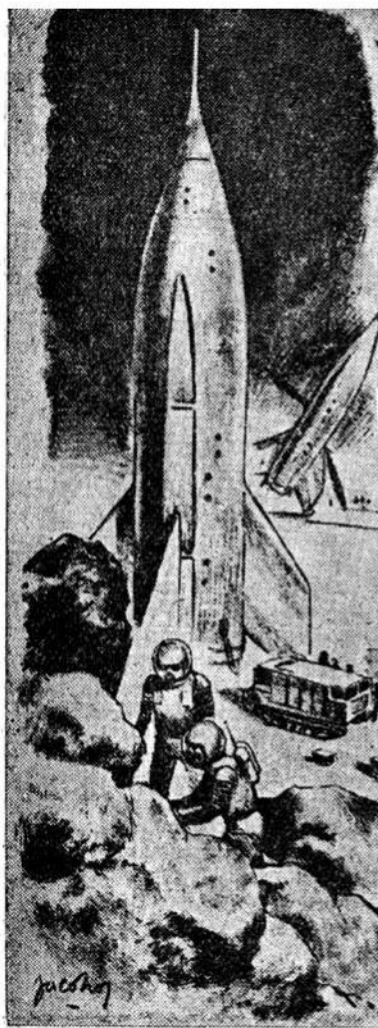
— Τό άφεντικό θάχη τό λόγο του για νά τούς θέλη ζωντανούς!, άποκρίθηκε ό δεύτερος. Τό κορίτσι είναι τού Σέρινταν κι' ό Γκάρφεν θέλει νάχη στο χέρι τόν ντέτεκτιβ.

Ό Μίκυ άναρρίγησε αλλά δέν σάλεψε. Τό κορίτσι ήταν σίγουρα ή Νάνσυ. Οι κακούργοι λοιπόν είχαν αίχμαλωτίσει και τή μελαχροινή άρραβωνιαστικιά τού μεγάλου του φίλου τού Τζόε Σέρινταν. Χωρίς ν' άνοιξη τὰ μάτια. Πραγματικά άδειάζαν άνθρωποι που είχαν σταματήσει νά μιλούν άνοιγόκλειναν συρτάρια. Μισάνοιξε τὰ μάτια. Πραγματικά άδειάζαν τὰ συρτάρια μιάς ντουλάπας κι' έρριχναν μέσα σέ δυό άνοιχτές νάυλον βαλίτσες διαφορά πράγματα. Άλλά πώς δρέθηκε ή ντουλάπα σ' αυτό τό δωμάτιο; Ό Μίκυ θυμόταν πολύ καλά πώς όταν συνήλθε για πρώτη φορά δέν υπήρχε ντουλάπα σ' αυτή τήν κ' μαρη. Μ' ένα γοργό δλέμμα που έφριξε γύρω του διαπιστώσε πώς και άλλα πρoγματα δέν υπήρχαν πριν ή κεί. Τότε κατάλαβε. Δέν δρισκόταν πια στο σπίτι με τήν ύπνoναμο. Φαίνεται ότι ύστερα από τήν πρώτη άναίσθητική ένεσι που τού κάνανε τόν μετέφεραν κάπου άλλού. Μά που τάχα τόν είχαν μεταφέρει;

Ξανάκλεισε τὰ μάτια. Οι δυό συμμορίτες είχαν τελειώσει τή δουλειά τους. Έκλειναν τις βαλίτσες κι' ήταν έτοιμοι νά φύγουν.

— Τί θά γίνη με τό βυζα νιάρικο; ρώτησε ό ένας. Θά τού κάνης τήν ένεσι;

— "Όχι άκόμα!, άπάντησε ό άλλος. Σέ μισή ώρα που θά γυρίσουμε νά τόν πάρου-

με. Μὴ φοβάσαι. Δὲν πρέπει νὰ ξυπνήσῃ. Ἡ δόσι ἦταν γερή. Εἶναι μεσημέρι τώρα. Ὡς τὶς δυὸ πού θὰ ξεκινήσουμε μὲ τὸ ἀστρό-πλοιο, ἔχουμε καιρό. Πάμε.

Ἐφυγαν. Ἀκούσε τὸ κλει-δὶ νὰ γυρίσῃ στὴν πόρτα. Περίμενε μερικὲς στιγμὲς ὅσο πού τὰ δῆματά τους ἐσθῆ-σαν καὶ σηκώθηκε. Τὸ κεφάλι του ἦταν βαρὺ ἀπὸ τὸ ἀναισθητικὸ ἀλλὰ τὸ παιδί κατανικώντας τὸ αἶσθημα τῆς ὑπνελίας πού τὸ κυρίευε ἔκα-νε μερικὲς γυμναστικὲς κινή-

Τὰ φυλάκια στὸν πλανήτη Ἀφροδίτη δρῖσκονταν σὲ συναγερμό.

σεις και άρχισε να νοιώθη κάπως καλύτερα. Ήρριξε μιὰ ματιά στο ρολόι του χειριού του. Τό μεσημέρι μόλις είχε περάσει. Έκανε ένα διαστικό λογαριασμό. Βρισκόταν στα χέρια του Γκάροφεν άρκετες ώρες και μέσα σ' αυτές τις ώρες τόν είχαν μεταφέρει άλλου. Τό που άκροϊώς βρισκόταν δέν τόν ενδιέφερε τώρα. Έκείνο τό όποιο είχε σημασία αύτή τη στιγμή για τόν Μίκυ ήταν τό ότι ή Νάνσυ ήταν κι' αύτή αίγμάλωτη και ότι ή Νάνσυ κι' αύτος χωρίς τη θέλησί τους έπρόκειτο να ταξιδέψουν μ' ένα άστροπλοίο τών συμμοριτών στόν πλανήτη Άφροδίτη. Τό μυαλό του ήρωϊκού Έλληνόπουλου δούλευε γοργά. Ήταν φανερό πώς ό "Εοιχ Γκάροφεν δέν είχε εγκατασταθή μενάνα στόν πλανήτη τών Ψασοσθούπων. Είγε κι' άλλη φωληά κι' άλλα ίσως έοργστάσια προαγωγής όπλων για τήν έπίθεσι που προετοίμαζε ένοπλίον της Γής και στήν Άφροδίτη. Μα τώρα λοιπόν μπορούσαν να έφηγηθούν πολλά πράνυστα. Οί μυστηνικήδες έξοφινίσεις τών άστροπλοίων της Γήνης Κοινοπολιτείας που είχαν άνοστατώσει τήν Άστροϊκή Άσφάλεια (*) ήταν έονο της συμμορίας του Γκάροφεν. Έπρεπε αύτό νά τό ψάθη τό συντουάτσο ό Σέζινταν. Και για να τό μάθη έπρεπε με

κάθε τρόπο να βγή από τουτή τήν κάμαρη μέσα στήν όποία ήταν κλεισμένος ό Μίκυ. Αύτή ή ιδέα του έδωσε καινούργιο κουράγιο. Τό δωμάτιο είχε ψηλά, κοντά στο ταβάνι, ένα παράθυρο. Αύτό τό παράθυρο τό είχε έπισημάνει από τήν πρώτη στιγμή τό παιδί. Ή πόρτα ήταν κλειδωμένη. Θα μπορούσε φυσικά να δοκιμάση να τήν άνοίξη σπάζοντας τήν κλειδαριά. Μα δέν μπορούσε να ξέση τί συνέβαινε πίσω άπ' αύτή τήν πόρτα. Όχι δε θα τήν πάθαινε δεύτερη φορά. Μέσα στήν κάμαρη ήταν ένα τραπέζι. Τό έφερε κοντά στόν τοίχο προς τό μέρος του παροθύρου. Άνέβηκε στο τραπέζι αλλά με πίκοα διαπίστωση πώς αύτό δέν άφελούσε σε τίποτα. Τό παρόθυρο ήταν ψηλά. Δέν τό έφτανε. Ύπηρχε άκόμα και μιὰ καιέκλα. Άποφύτισε να τήν χρησιμοποιήση. Άλλά και πάλι δέν έκανε τίποτα. Τό σπίτι μέσα στο όποιο τόν κρατούσαν φυλακισμένο ήταν από τά πολιά ψηλοτάβανα σπίτια. Ψηλοτάβανα σπίτια όμως δέν ύπήρχαν στήν κεντρική Νέα Υόρκη που ήταν νευάτη ούσανο-εύστες. Τό σπίτι κατά συνέπεια έπρεπε να βρίσκεται έξω από τό μενάλη πολιτεία. Σ' ένα προάτιο. Ίσως σε κάποια έξογή.

Αύτό άρεσε στόν Μίκυ. Γιατί θνάνικοντος από τό παράθυρο δέν θα βρισκόταν πάνω άπό έναν πολυθόρυβο και

(*) Διάβασε τό τεύχος του Ύπερανθρώπου με τόν τίτλο: «Θύελλα στο Διάστημα».

Ήπεραστικό δρόμο όπου υπήρχε φόβος να κινηθή την περιέργεια. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἦταν νὰ φτάσῃ πρώτα στὸ παράθυρο. Τὸ βλέμμα του ταξίδεψε ἐρευνητικά πάλι μέσα στὸ δωμάτιο. Κάτω στὸ πάτωμα εἶδε ἓνα κομμάτι σκοινί. Κατάλαβε πὼς αὐτὸ ἦταν κάποιο ὑπόλοιπο ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ εἶχαν χρησιμοποιήσει οἱ δυὸ συμμοριῖτες ὅταν ἔδωσαν τὶς βαλίτσες τους.

Τὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ φεγγοδόλησαν. Ἀρπάξε τὸ σκοινὶ καὶ σχημάτισε μιὰ θηλειά. Γιέταξε τὴ θηλειά κι' ἡ θηλειὰ γαντζώθηκε σὲ μιὰ προεξοχή τοῦ ἐσωτερικοῦ παραθύρου. Ὅλα τ' ἄλλα ἦταν ἓνα παιχνιδάκι γιὰ τὸ τολμηρὸ Ἑλληνόπουλο ποῦ εἶχε κέρμι γυμνασμένου ἀκροβάτη. Γαντζώθηκε στὸ σκοινὶ καὶ πραγματοποιώντας σβέλτες ἐλαστικὲς κινήσεις ἔφτασε στὸ παράθυρο. Τὸ παράθυρο ἦταν κλειστὸ. Τὰ τζάμια του ἦταν ἀπὸ ἓνα χοντρὸ κρύσταλλο. Τοῦτο πάλι ἦταν ἓνα ἄλλο ἐμπόδιο. Σήκωσε τὴ γροθιά του νὰ σπᾶσῃ τὸ κρύσταλλο. Μὰ συγκρατήθηκε. Τὸ τζάμι θὰ κομμάτιαζε σίγουρα τὰ δάχτυλά του καὶ τὴ φούχτα. Ξανακατέθηκε κάτω. Ἐπρεπε νὰ βρῇ κάτι σκληρὸ ποῦ νὰ τὸ χρησιμοποιοῦσε γιὰ τὸ σπᾶσιμο τοῦ κρυστάλλου. Βρῆκε πεσμένο στὸ πάτωμα ἓνα παλιὸ σκαρπίνι. Τὸ φούχτισε καὶ πλησίασε τὸ τραπέζι.

Ἀπόταμα ἄμως σταμάτη-

σε. Ἀκουσε δῆματα. Ἀκουσε καὶ πάλι ὁμιλίες δυὸ ἀνθρώπων ποῦ κουδέντιαζαν. Ἀναγνώρισε τὶς δυὸ φωνές. Ἦταν οἱ συμμοριῖτες ποῦ γυρίζαν. Ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δυὸ θὰ ἐρχόταν σίγουρα νὰ τοῦ κἀνὴ τὴν ἀναισθητικὴ ἔνεσι. Μιὰ ἀγρία ἀπελπισία φούντωσε μέσα του. Κάποιο κλειδὶ μπῆκε στὴν πόρτα. Σάλταρε στὸ τραπέζι, σκαρφάλωσε στὴν καρέκλα καὶ πιάστηκε ἀπὸ τὸ σκοινί. Τὸ λαστιχένιο κορμὶ του τινάχτηκε στὸ παράθυρο. Τὸ χέρι του κινήθηκε γοργά. Τὸ τακοῦνι τοῦ σκαρπινιοῦ κομματιάσε τὸ κρύσταλλο. Τζάμια ἔπεσαν μὲ πάταγο στὸ πάτωμα.

Ἡ πόρτα ἀνοίξε μὲ φούρια καὶ οἱ δυὸ συμμοριῖτες ξεφώνισαν σὰν πεινασμένοι λύκοι καθὼς τὸν εἶδαν μπροστὰ στὸ παράθυρο. Ἡ ἀπάντησή τοῦ Μίκου σταμάτησε. Ἀλλὰ μονάχα γιὰ μιὰ στιγμή. Ὅταν εἶδε νὰ ὀρמוῦν πρὸς τὸ τραπέζι τίνανε τὸ πόδι του κι' ἡ καρέκλα ἔπεσε βαρεῖα ἀπάνω τους. Μάζεψε τὸ σκοινὶ καὶ ἔδωσε ἓνα καινούργιο χτύπημα στὸ κρύσταλλο. Τώρα μπορούσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα.

Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙ ΤΟΥ ΣΕΡΙΝΤΑΝ

ΤΟ ΚΟΡΜΙ τοῦ Μίκου γλύστρησε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο ἐνῶ πίσω του μέσα στὴν κάμαρη ἀκούγονταν φωνές καὶ ἐλαστικότητες. Μαρι-

κὲς σφαῖρες πέρασαν πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Τὸ Ἑλληνόπουλο ἄμως δὲν εἶχε καμμιὰ διάθεσι νὰ σταθῇ. Ὑπολόγιζε πὼς οἱ δυὸ διώκτες του θὰ χασομερούσαν ὅσο νὰ φτάσουν στὸ παράθυρο. Ἐπειτα χωρὶς σκοινὶ δὲν θὰ μπορούσαν νὰ τὸ φτάσουν. Τὸ σκοινὶ τὸ εἶχε πάρει μαζί του. Ὑπῆρχε λοιπὸν καιρὸς νὰ κινηθῇ. Ἐρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του. Βρισκόταν στὴν στέγη ἐνὸς σπιτιοῦ. Ὁ δρόμος ἦταν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. Ἀλλὰ δὲ μπορούσε νὰ πηδήσῃ. Θὰ τσακίζονταν. Ἦταν πολὺ ψηλά. Τρέχοντας ἔφτασε στὴν ἄκρη τῆς στέγης. Τὸ κενὸ ἔχασκε κάτω. Ἀναρρίγησε. Γύρισε πρὸς τὰ πίσω. Καὶ τότε εἶδε ἀπὸ μακριὰ τοὺς δυὸ κακούργους ποὺ τὸν κυνηγοῦσαν νὰ προβάλλουν ἀπὸ μιὰ ἐσωτερικὴ σκάλα μὲ τὰ πιστόλια στὰ χέρια. Ἀπέναντί του ἀκριβῶς καὶ σὲ ἀπόστασι δυὸ μέτρων ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς στέγης περνοῦσαν ἐναερίαι τηλεγραφικὰ καλώδια. Δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος. Αὐτὰ τὰ καλώδια ἦταν ὁ μοναδικὸς δρόμος σωτηρίας ποὺ ἀπέμενε. Ἐρριξε μιὰ ματιὰ πρὸς τὸ μέρος τῶν συμμοριτῶν. Μὲ τὰ πιστόλια στὰ χέρια, χωρὶς νὰ πυροβολοῦν, δέβαιαι γιὰ τὴ νίκη τους, πλησίαζαν. Ἐστρεψε ἀριστερά. Τρεῖς ἄλλοι συμμοριτῆς, εἰδοποιημένοι ἀπὸ τοὺς πρῶτους σίγουρα, ἔτρεχαν πρὸς τὸ μέρος του. Θρόμβοι ἰδρώτα ἀνά-

βλυσαν στὸ μέτωπο τοῦ παιδιοῦ. Δὲν ὑπῆρχε καιρὸς γιὰ δισταγμούς! Πραγματοποιώντας μιὰ θεελλώδη ἐκκίνησι ἔφτασε στὴν ἄκρη τῆς στέγης καὶ μὲ τὰ χέρια τεντωμένα μπροστὰ τινάχτηκε σὰ βολίδα. Ἡ καρδιά του σταμάτησε καθὼς ἔμεινε γιὰ λίγο δευτερόλεπτα στὸν ἀέρα κι' ἔβλεπε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του νὰ χάσκη ὁ δρόμος. Τὸ λαστιχένιο κορμί του ὁμως δὲν τὸν γέλασε. Τὰ δαχτυλά του ἀρπάχτηκαν καὶ τυλίχτηκαν στὰ χοντρά καλώδια καὶ ἄφησε μιὰ κραυγὴ χαρᾶς νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸ στήθος του καθὼς ἐνοιῶσε τὸν ἑαυτὸ του νὰ στερεώνεται κάπου. Τὸ παιδί ταλαντεύθηκε δεξιὰ κι' ἀριστερὰ γιὰ μερικὲς στιγμὲς κρεμασμένο στὸ σύρμα σὰν ζωντανὸ ἐκκρεμές, ὕστερα ἄρχισε νὰ κουνᾷ τὰ χέρια του γορ γὰ ἀλλάζοντας θέσι ἀπάνω στὸ καλώδιο.

Ἀπομακρυνόταν. Ἐπρεπε νὰ φτάσῃ τὸν στύλο ἐπάνω στὸν ὁποῖο στηριζόταν τὸ καλώδιο. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἄφηνε τὸ κορμί του νὰ γλυστρήσῃ στὸ ἔδαφος. Ὁ στύλος ἀπάνω στὸν ὁποῖο στηριζόταν τὸ καλώδιο δὲν ἦταν μακριὰ. Λίγο ἀκόμα καὶ θάφτανε.

— Γύρισε πίσω βυζανιάρικο!, φώναξε ἄγρια ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς κακούργους ποὺ εἶχαν φτάσει στὴν ἄκρη τῆς στέγης καὶ παρακολουθοῦσαν τὸ κρεμασμένο παιδί. Γύρισε πίσω γιατί σοῦ ρίχνω!

Ὁ Μίκυ ἐνοιῶσε ἄσκημα

μά δὲν σταμάτησε. Εἶδε λάμψεις κι' ἄκουσε σφαῖρες νὰ σφυρίζουν γύρω του σὰ μεθυσμένες σφῆκες. Ἦταν χαμένος! Νὰ γυρίσῃ ὅμως πίσω δὲν γύριζε. Καλύτερα νὰ τὸν σκότωναν ἔτσι.

—Γύρισε πίσω βρωμόπαιδο!, οὐρλιάσε πάλι ὁ συμμορίτης.

Ὁ Μίκυ ἔκλεισε τὰ μάτια. Ὅχι δὲ θὰ γύριζε! Ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή, ἀπὸ δευτερόλεπτο σὲ δευτερόλεπτο περρίμενε τὴ σφαῖρα πού θὰ τοῦ ἔδινε τὸ θάνατο. Ἀλλὰ δὲν παραδινότανε. Δὲν εἶχε καμμιά ἀμφιβολία πὼς δὲν τοῦ ἔμεναν παρὰ ἐλάχιστα ἀκόμα δευτερόλεπτα ζωῆς. Ἔνοιωσε μιὰ θλίψη στὴν ψυχὴ πού θὰ πέθαινε.

Ξαφνικά ὅμως ἀνοιξε τὰ μάτια. Κάτι περίεργο γινόταν. Ἄκουσε ἄλλους πυροβολισμούς. Οἱ πυροβολισμοὶ ἔρχονταν ἀπὸ κάπου μακριά. Ἐρρίξε ἓνα βλέμμα στὸ δρόμο. Ἡ καρδιά του δρόνησε βίαια. Εἶδε τὸν Τζόε Σέρινταν μὲ τὸ αὐτόματο στὸ χέρι. Γλῶσσες φωτιάς ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ αὐτόματο τοῦ θρυλικοῦ ντέτεκτιβ καὶ πολλές σφαῖρες ταξίδευαν στὸν ἀέρα, μὲ κατεύθυνσι πρὸς τὴ στέγη ὅπου βρισκόνταν οἱ συμμορίτες πού κυνηγοῦσαν τὸ παιδί. Οἱ τρεῖς ἄλλοι τρομοκρατημένοι ἔφευγαν τρέχοντας πρὸς τὴ σκάλα πού ἔφερνε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ. Φεύγοντας ὅμως μὲ μάτια γεμάτα λύσσα σημάδεψαν πάλι τὸ παιδί. Ὁ Μί

κυ εἶχε φτάσει κι' ὅλας στὸ στυλο. Ἀγκάλιασε τὸ στυλο κι' ἄφησε τὸ κορμί του νὰ γλυστρήσῃ πρὸς τὸ ἔδαφος. Τούτῃ τῇ στιγμῇ ὅμως μιὰ σφαῖρα τὸν χτύπησε στὸν ὦμο. Ἐνοιωσε ἓνα δυνατὸ κάψιμο κι' ἔπεσε.

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ΟΤΑΝ συνήλαθε εἶδε τὸν Τζόε Σέρινταν πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Ὅλα μονομιάς ξανᾶρ θαν στὸ νοῦ του. Κύτταξε γύρω του. Βρισκόταν σ' ἓνα θάλαμο νοσοκομείου.

—Παρακολουθοῦσα κάποιον Μπάροου, τοῦ εἶπε ὁ ντέτεκτιβ. Ἐναν ἀπὸ τοὺς ὑπαρχηγούς τῆς συμμορίας τοῦ Γκάρφεν. Τότε ξαφνικά σὲ εἶδα νὰ κρέμεσαι στὸ σύρμα καὶ πιδὲ πέρα τοὺς συμμορίτες νὰ σὲ σηματοδεύουν. Ἐχασα τὸν Μπάροου καὶ ἄρχισα νὰ πυροβολῶ τοὺς συμμορίτες πού βρισκόνταν στὴ στέγη. Ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτὰ καταφέρανε νὰ σὲ τραυματίσουνε.

— Δὲν εἶναι τίποτα. Μιὰ γρατζουνιά!, ἀναισθέναξε τὸ παιδί.

Τοῦ διηγήθηκε τὰ καθέκαστα. Κι' ὕστερα ξαφνικά ἀνασκήρτησε.

— Τί ὥρα εἶναι; ρώτησε. Ὁ Σέρινταν κύτταξε τὸ ρολοῖ του.

—Πλησιάζουν έφτά!, άπάντησε.

Τό παιδί τινάχτηκε από τό κρεβάτι του.

—Πρέπει νά τούς προφτάσουμε κύριε Τζό!, είπε.

—Τί έπαθες Μίκυ; παρξενεύτηκε εκείνος.

—Ή Νάνσυ κινδυνεύει κύριε Σέρινταν! 'Ο Γκάρφεν κι' ή συμμορία του ήταν νά ξεκιήσουν στis δυό μετά τό μεσημέρι γιά την 'Αφροδίτη. Τό άστροπλοίο τους θά βρίσκεται τώρα πολύ μακριά. Καί μέσα σ' αυτό τό άστροπλοίο είναι κι' ή δεσποινίς Νάνσυ.

—Είσαι βέβαιος; ρώτησε. Πώς τό ξέρεις αυτό;

Τό παιδί του έξήγησε μέ δυό λόγια τά όσα είχε άκούσει νά κουβεντιάζουν οι δυό συμμορίτες. Οι γροθιές του ντέτεκτιβ συσπάστηκαν νευρικά καί τό μάτια του άστραψαν σαν φρεσκοδαμένο άτσάλι. Δέν είχε τώρα καμιά άμφιβολία. 'Ο Μίκυ είχε δίκιο.

—Θά τούς προφτάσουμε!, γρύλλισε. Μονάχα πού έσύ Μίκυ θά πρέπει νά μείνης μερικές μέρες ακόμα στη Γή. Χρειάζεσαι ιατρική περίποίηση.

—Αυτό δέ γίνεται κύριε Τζό!, είπε άποφασιστικά τό παιδί. Δέν έχω τίποτα. Μιά γρατζουνιά ήταν στον ώμο καί πέρασε. Πότε φεύγουμε;

'Ο Σέρινταν χαμογέλασε.

—Έν τάξει Μίκυ! Σέ μισή ώρα ό «Πρωτεύς» άπογειώνεται.

Μέσα στη μισή αυτή ώρα έγιναν όλες οι προετοιμασίες. 'Ο Σέρινταν συνεννοήθηκε μέ τόν ίνσπέκτορα Χόδарт. Τούτη τη φορά έπρόκειτο γιά μιá κανονική έκστρατεία στην 'Αφροδίτη. Τό καταδιωκτικό της Διαπλανητικής 'Αστυνομίας θά συνοδευόταν κι' από άλλα άστροπλοία μέ δοκιμασμένους καί έμπειρους άστροναύτες. Δέν θά περίμεναν τόν Γκάρφεν. Θά χτυπούσαν τόν άρχικακούργο στη φωλιά του. Τά σκάφη πήραν μαζί τους βαρειά όπλα καί πολλά εφόδια γιά τό μεγάλο αυτό ταξίδι. Ταυτόχρονα τά φυλάκια της 'Αστρικής 'Ασφαλείας πού είχαν εγκατασταθή εδώ καί δυό χρόνια στην 'Αφροδίτη είδοποιήθηκαν νά βρίσκωνται σέ συναγερμό. 'Ο Χόдарт συνόδευσε τόν Σέρινταν ως τό πυραυλοδρόμιο.

—Έλπίζω πώς αυτή τη φορά θά τά καταφέρουμε νά τόν βγάλουμε από τη μέση Τζό, τού είπε καθώς τόν άποχαιρετούσε καί τού έσφιγγε τό χέρι. 'Όταν γυρίσης στη Γή θέλω νά μου φέρης ζωντανό ή πεθαμένο τόν Γκάρφεν!

—Θά τόν έχης κύριε έπιθεωρητά!, άποκρίθηκε γελώντας ό ντέτεκτιβ.

Λίγο πριν από τις όχτώ τό βράδυ ό «Πρωτεύς II» καί κάτι άλλα βαρειά διαστημόπλοια της Διαπλανητικής 'Αστυνομίας άπογειώθηκαν αφήνοντας πίσω τους γλώσσες φωτιάς. Τά έξη σκάφη

σφυρίζοντας τινάχτηκαν ψηλά κι' ύστερα από λίγο ξεπερνώντας την έλξη της Γης άρχισαν να ταξιδεύουν στο σκοτάδι του διαστήματος. Με άγρυπνο μάτι νοντζωμένος στα πηδάλια του «Πρωτέα» ο θουλικός ντέτεκτιβ προχωρώντας μπροστά έδειχνε την πορεία στα άλλα σκάφη που ακολουθούσαν. "Ήξεσε πώς αυτή τη φορά ο άγώνας με τον άρχικακούργο Έριχ Γκάοφεν που άπειλούσε την Γη θα ήταν σκληρός και θανάσιμος. Αυτό το ήξεραν κι' οι δυο άλλοι επιβάτες του σκάφους του. Ο κοκκινομάλης Μίκυ και ο καθηγητής

της 'Αστροναυτικής Μάρις Σούλιβαν που τ'ον συνώδευαν σ' αυτή την καινούργια περιπέτεια. "Ήξεραν όμως και κάτι άλλο αυτοί. "Ότι η καρδιά του θουλικού κακούργου κυνηγού και προστάτη του Δικαίου και της Άνθρωπότητας Τζόε Σέοινοταν έτοιμη για την τύχη ενός γλυκού με λαχρουνού κοριτσιού, της Νάνσυ "Εβλινκτον, που βρίσκόταν αιχμάλωτη στα χέρια του Γκάοφεν. "Αν πάθαινε τίποτα ή Νάνσυ κανείς από εκείνους που θα βρίσκονταν μπροστά στην κάνη του πιστολιού του άστροναύτη ντέτεκτιβ δεν θάβρισκε έλεος.

ΤΕΛΟΣ

Συγγραφέας: Π. ΠΕΤΡΙΤΗΣ

Άπαγορεύεται η αναδημοσίευσις

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΙΩΑΝ. ΒΡΕΤΤΟ. 'Αστροναύτο: "Η ταυτότητά του 'Αστροναύτη δίνει έκπτωση για 8,τι αγοράζετε από τα γραφεία μας, Μικρόν "Ήρωα. "Υπεράσθηκτο κ.λ.π. Χαιρετισμούς στην Πρωτοπόρη Κωστογιάννη. © ΜΙΜΗ ΒΟΥΔΟΥΡΗ, Γαλάτσι: Τα τέλη υπάκουαν, και θα σου κοστίζουν 11 δοχ. Γράψε μου πάλι υπενθυμίζοντάς μου και τα τέλη που θέλεις. © ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΟΥΛΑΚΗ, Ρέθυμνο: Τα τέλη του Εικονογραφημένου "Υπεράσθηκτο Έκριν έφωτισθη. "Η ταυτότητά του 'Αστροναύτη δίνει έκπτωση 30% για 8,τι αγοράζετε από τα γραφεία μας. Θα μου γράψης γράμμα στέλνοντάς μου και το ποσό που αντιστοιχεί στην παραγγελία σου. © ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗ, Κόρινθο: Χάρηκα με το δημοφιλές γράμμα σου. Ο Μίκυ σ' εύχαριστεί για την α-

γάπη σου. Τα τέλη πωλούνται στα γραφεία μας προς 1.40 εκαστον. Παραθέτω την διεύθυνσή σου για να σου γράψουν 8,τι ανωνυμώτες επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν μαζί σου: Χασάνης 53, Κόρινθος Χρηματιστηρίου από παιδιά. © ΣΠΥΡΟ ΑΝΤΟΛΙ, Κάρονο, Αϊνιπτον: Σου στέλνω το τεύχος 9. Σ' εύνοιστώ για την διάλυση του περιοδικού μας. © ΜΥΡΩΝΑ ΝΙΚΟΛΑΚΗ, Πειραιά: Στείλε μου τα 8 πρώτα τέλη του "Υπεράσθηκτο από τα γραφεία μας, με ήμελη τονοδομική δέση. "Η βιβλιοθήκη κοστίζει 5 δοχ. + 2 για τα τονοδομικά = 7 δοχ. "Ανόησε νασηματότημα 7 δοχ. και τοποθέτησε τα μέσα σε ένα από τα τέλη που θα μου στείλεις. "Ο 2ος τόμος του "Υπεράσθηκτο θα συμπληρωθεί με το τεύχος 16.

Π. Πετ.

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ

Γραφεία: 'Οδὸς Λέκκα 22 — ΑΡΙΘ. 15 — Τιμὴ δραχ. 2

Δημοσιογραφικὸς Δ/ντής: Στ. Ἀνεμοδουράς, Φαλήρου 41, Οικονομικὸς Δ/ντής: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγὸς 38. Προϊστάμενος τυπογρ.: Α. Χατζηθασιλείου, Ταταούλων 29 Ν, Σμύρνη.
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην Λέκκα 22 Ἀθήναι.

Τὸ ἐπόμενον τεύχος τοῦ «ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΥ» τὸ 16, ποὺ κυκλοφορεῖ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα μετὰ τὸν τίτλο:

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ

θὰ μείνουν μετὰ κομμένη τὴν ἀνάσα ἀπὸ τὴν ἀγωνία παρακολουθώντας τὴν ἐπικὴ πάλῃ τοῦ ἡρωικοῦ ντέτεκτιβ Τζόε Σέρινταν ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν αἰχμάλωτὴ ἀρραβωνιαστικιά του ἀπὸ τὰ χέρια ἐνὸς μανιασμένου κακούργου. Στὸ τεύχος αὐτὸ ὁ κοκκινομάλλης Μίκυ, τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο βρίσκει τὸν τρόπο νὰ μάθῃ στοὺς κακούργους τί ἀξίζει ἡ μικρὴ ἀλλὰ θαυματουργὴ γροθιά του!

εἶναι ἓνα τεύχος ἄνευ προηγουμένου! Οἱ ἀναγνώστες μας

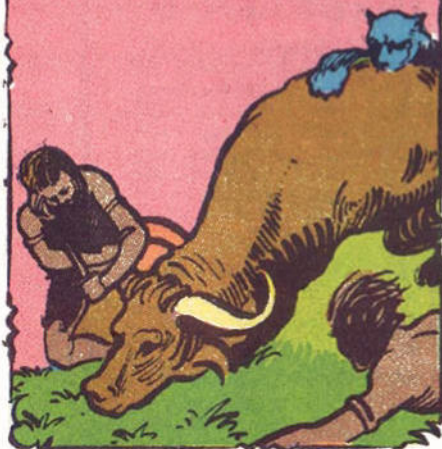
ΕΛΛΗΝΤΑΡΟ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΣΦΟΥΜΕ

ΜΠΡΑΒΟ ΝΤΑΡΟ!

ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑ ΔΥΝΑΤΟΣ
Ο ΝΕΡΟΒΟΥΒΑΛΟΣ

Γρρρρρρ!

